

Ročník XII. V Uh. Hradišti, v prosinci 1931. Číslo 12.

Na stráž!

Sokolská práce jest prací pro lepší zítřek nového člověka, zdravého a ušlechtilého. K němu směřujeme činností tělocvičnou i vzdělávací, spoližitím v sokolských jednotách, které nás učí bratrství myšlenek, bratrství slov, bratrství denních styků, bratrství společné práce i bratrství činů.

Do této radostné tvořivosti zavál hrozný průvan hospodářských otfesů. Ještě se ani neuklidnila hladina našeho života po velké světové válce a již se znovu čefí, vzdouvá a žene hospodářská pohroma. Zachvacuje celý svět a doráží i na náš malý ostrůvek, na kterém pomáháme stavěti základy, kypřiti půdu a zasévatí zrna pro budoucí.

Sokolský vzdělavatel stojí znepokojen uprostřed tohoto vzruchu, přemýšlí a hledá cestu k nápravě. Dvě věci ví bezpečně: nemůže být nečinný tam, kde je třeba pomoci, a pomoc, které poskytně; bude pomoc vfele cftícího bratrského srdce.

Dá se ihned do práce. Vysvětlí nebezpečí, které ohrožuje kořeny našeho života a hledá porozumění pro svépomocnou práci ve výboru jednoty i mezi členstvem. Vyburcuje k spoliúčasti každého zaměstnaného člena. Učiní z celé jednoty velkou pracovní rodinu ve prospěch těch, kteří nejvíce trpí dnešní hospodářskou tísní, ve prospěch nezaměstnaných a ještě více ve prospěch dětí nezaměstnaných. Neustane, dokud neuvidí všechny děti nezaměstnaných členů teple oblečené, denně nasycené a zímou nepfěkřehlé.

Víme, že mnoho vykoná drobná, neokázalá a vytrvalá práce; naučíme ji konati každého, naučíme ji konati i své děti. Místo jednoho balíčku jídla dáme dětem do školy balíčky dva, aby se

mohly rozdělit se svými potřebnými kamarády. Nestrpíme dětem, aby pohodily jídlo a zneuctily. Pozveme občas některé dítě jako hosta ke svému stolu. Uškrovníme vánoční nadílku svých dětí, abychom mohli nadělit i druhým dětem. Tělocvična bude v zimě stále vytopena, aby mohla být shromaždištěm dětí, které mají doma zimu. Všechny besídky a loutková divadla budou zdarma přístupny dětem, které nemohou zaplatit. Sokolská jednota bude vytrvalým sběratelem všech darů, které bude rozdělit potřebným.

Myslíte, bratři a sestry, že bychom nezdolali té letošní zimy, kdybychom takto všichni pomáhali? Sokolstvo dokázalo dosud svépomocí všechno, protože všechno, co máme, vzniklo svépomocí. Zdoláme i toto. Jen, bratře a sestro, neohlížej se příliš, kdo a co udělal, ale dělej sám! Tam svět se hne, kam síla se napře! A my se všichni chceme nyní dostat z té veliké bouře, která se valí. Se všemi bratry a sestrami, s celým, zdravým dorostem a žactvem, s celým národem. Pomoz ihned!

F. Lasovská.*

* Zvláštní otisk ze »Sokolského vzdělavatele« číslo 10. ročník III.

Slet -- vychovatel.

Člověk není vychováván jen lidmi. Vychovávají nás také události. Jak mocným výchovným prostředkem bylo naše osvobození! Proto je zcela přirozeno, že i všesokolské slety mají velký vliv výchovný a to nejen na účastníky, ale i na hostejné a třeba i vzdálené pozorovatele. Náš IX. slet všesokolský je v tomto směru obzvlášť působivý.

Již okolnost, že pořádáme slet v době hospodářsky velmi těžké a nejisté, měla by působiti hodně výchovně. Ukazuje to na pevnou vůli a důvěru ve vlastní síly, jimž bychom se měli všichni co nejvíce učit. Vytrvalost, s jakou se naše Obec sokolská domáhala úpravy pozemků na Strahovských lomech, je ctností, o níž psal sám Tyrš! Spojení oslav Tyršových se sletem ukazuje, že velké vůdce národa lze uctívat jen prací v jejich duchu, nikoli prázdnými slovy. Pevné odhodlání, podniknout celou obrovskou práci jen vlastními silami, mohlo by nás naučit, abychom nespoleháli na nikoho jiného, abychom nedoufali, že někdo za nás něco udělá, ale abychom věřili jen sobě, své síle a své práci. Vzájemná pomoc při pracích sletových ukazuje nám cenu a sílu jednoty proti slabosti a nemožnosti rozříštěného působení jednotlivců a tak bychom mohli vypočítati ještě řadu obecných výchovných hodnot sletových.

Ale vlastní výchovná cena sletu záleží přece jen v jeho působení na účastníky sletu. Netřeba se ani zvlášť dovolávat vlastní výchovné ceny tělesných cvičení, která se násobí tím, že slet vyvolává zvýšenou činnost tělocvičnou, zvláště u všech účastníků. Ale vzpomeňme jen přípravu na slet!

Začíná tím, že spojíme na cestu. Jsme-li tak bohatí, že toho není třeba, tedy opět nás učí přemýšlet, jak a čím bychom způsobili, abychom tuto radost neměli sami, ale abychom se o ni mohli podělit s jinými.

Pak nastane doba přípravy tělocvičné. Zjišťujeme své síly, učíme se prostným cvičením, jež ve svém vlastním provedení na sletě znamenají vždy především odměnu za osobní přičinění a bezpodmínečné podřízení osobnosti jednotlivce velikému celku.

Opatřujeme si nový cvičební úbor, po případě i slavnostní kroj a poznáváme radost z dokonalého, bezvadného zevnějšku. Zajišťujeme si tím také činnou účast na všech sletových podnicích a poznáváme, že největší radostí a opravdovým potěšením je jen práce, nikoli pohodlné přihlížení k práci jiných.

Zařadění v celek připravující se na slet, učíme se oceňovat každého jedince v tomto celku ne pro jeho majetek, krásu, moc, ale pro jeho práci a pro kladné hodnoty, které přináší celku. — Obětavě pomáháme jiným, aby nás bylo co nejvíce, a jedeme, ne jak bychom si přáli, ale jak nám bylo určeno — podřizujeme se a učíme kázni.

Účast v Praze vzbuzuje především důvěru v sebe! Tolik tisíc je nás Sokolů! Ale také tolik tisíc je dobrých nezištných lidí, protože z účasti na sletu nikdo nic nemá — kromě vědomí vykonané povinnosti a radosti z práce. Tím roste důvěra ve vítězství dobrých, kladných hodnot životních i mravních, nad zápornými hodnotami rozkladnými.

Při společných cvičeních, při velkém průvodu Prahou uvědomujeme si i osobní odpovědnost jedince, byť tvořil jen nepatrnou součást velkého množství, za to, jak bude posuzován celek. Jednotný úbor, jednotný výkon, společný pochod dává možnost prožít a procítnout celou hloubku, krásu a sílu rovnosti, ale společné soužití a práce učí všechny účastníky sletu pravému poznání sokolského bratrství.

Mohutné dojmy ze cvičiště i z průvodu vtiskují se pevně v duši účastníků jako nesmazatelné znamení příslušnosti ke společné velké myšlence, k celému výchovnému hnutí a směru sokolskému.

Když pak po návratu domů oceňujeme práci, která byla vykonána pořadatelstvem sletu, učíme se ctít práci jiných, uznávají jí a hodnotití.

Ale to vše by nebylo ničím, kdyby nás slet nenaučil hlavně dvěma věcem, totiž:

Předně správnému chápání vlastenectví ne jako pýchy na minulost nebo nenávisti k příslušníkům jiných národů, ale jako pýchy na vlastní zdatnost a nenávisti k marnému, chlubnému mluvení. Protože vlastenectví se dokazuje jen životem a prací. Životem vzbuzujícím úctu a práci pro národní celek.

Za druhé, ale hlavně a nade všechno učí nás slet lásce! Lásce,

kteřá dovede ocenit a pochopiti jiné, lásce, kteřá dovede spolu-
pracovati, lásce, kteřá dovede odpustiti.

Naučí-li nás slet tomu jedinému -- všechno ostatní nám
bude přidáno, protože láskou či neláskou stojí a padá, žije i hyne
život a svět.

J. Pelikán.*

*Otisk ze Sokol. vzdělavatele č. 9, 1931.

Pravý Sokol.

Byla jednou jedna živá, plná touhy k práci, jedna malá, ale
pilně pracující jednotka. Ale . . . ? Čert ví co to. Ušnula. Mají
Sokolovnu, pěknou, ale tam se jen tancuje a hraje kino. A v této
malé jednotě je bratr, o němž vám chci něco říci.

Letošního roku nebylo snad jednoho veřejného cvičení, kde
byste tohoto bratra neviděli cvičiti prostná. Na každé cvičení při-
šel, pěšky přišel a bylo mnohdy hodně daleko, i přes 3 hodiny.
Když je nějaká schůze okrsková, jistě tohoto bratra tam najdete.
A hleďte! Onehdy okrsek této malé jednoty pořádal cvičitelský
kurs. Onen bratr je ženatý, právě má nemocné dítě, právě pracuje
ve sklárně noční směnu. V jednotě nikoho do kursu nemá, tak
co teď? V neděli ráno přijde bratr do kursu s malým opožděním
a pokorně se omlouvá: „Bratře, prosím tě, omluv mi to! Mám
doma nemocné dítě a tak jsem se opozdil.“ Odpoledne ve 2 ho-
diny z kursu jde přímo do práce, tam je do 10 hodin a pak jde
domů 2 hodiny pěšky. V pondělí zase totéž a v úterý v 8 hodin
ráno už je v Sokolovně. Přišel v pracovním oděvu, mezi nás na-
strojené. „Bratři, odpusťte mi to, že jdu neoblečený, ale musím
odpoledne do práce a tož aspoň dopoledne jdu do kursu.“ Byl
bych ho radostí zlíbal.

A nyní, bratři a sestry, jste zvědaví, kteřá je to jednotka a
kdo je ten bratr? Jsou to Moravany a je to bratr Šimík. Bratře
Šimíku, odpusť mi tyto řádky, ale za pravdu se nemusíš stydět!
Metoš Zajíc.

Z našeho života.

Jest schůze cvičitelského sboru. Bratr vedoucí žactva má ve
svém oddělení dva chudé žáky a navrhuje, aby se těmto koupily
cvičební kalhoty a střevice. -- Kolik to bude stát? „Asi 38 korun.“
A už návrh druhý: „Bratři, složme se na tyto věci sami, každý
dá něco a kluci budou mít radost. A šup, každý vytahuje již 2
korunky z peněženky, peníze se shánějí, ještě chybí 6 korun . . .
tak . . . a bratr vedoucí pln radosti běře a počítá peníze. Už nebu-
dou se tito chlapi lišiti od těch zámožnějších, už nebudou se
jim podezřele trhati kalhoty a pata se blýskat u děravých punčoch.
A členové sboru mají také radost. A koupí si ještě více za své.

Lze dostati gramofonové desky na prostrná, br. X. donese gramofon, každý ve cvičení dá 1--2 korunky a budeme cvičiti při hudbě. Mají sice pokladnu sboru, ale nač ji ochuzovati, vyberou si na desky sami.

Br. náčelník prodává sletové nálepky. Ve cvičení jich prodal již 580 a zbývá mu jen 20 nálepek nerozprodaných. Nabízí je starším bratřím ve zpěvu a jen dva si je kupují . . . jen 6 nálepek. Ani těch 20 nálepek zde neprodá? . . . „Nikdo prý nepíše.“ Což, bratři, nechcete býti pomocníky velkého sletového díla, třeba jen těmito nálepkami? . . . Zklamán schovává nálepky do kapsy . . . Však je prodá ve cvičení, jeho kluci ho nezklamou . . . A prodal je všechny.

A toto se stalo v jedné a téže jednotě . . .

Šo.

Nová Sokolovna v Polešovicích.

Dne 25. října 1931 zahájila pobočka Sokol v Polešovicích činnost ve vlastní nové Sokolovně. S radostí a pýchou může pohlížeti každý člen Sokola u nás na práci, jež za půl druhého roku je u cíle a jejímž výsledkem je krásná, účelná budova, která umožní, aby Sokol polešovský naplnil všechny své cíle a rozvinul svou činnost tělovýchovnou i vzdělávací, jež byla u nás po dlouhá léta ztěžována nedostatkem tělocvičny. Dříve všechna chuf k práci a snaha po činnosti, všechno to, čemu říkáme ruch a nadšení sokolské, utuchaly před otázkou, kam se uchýliti. Smutné bývalo v naší pobočce a nejednou se uvažovalo o jejím zrušení. Teprve na řádné valné hromadě v lednu loňského roku, kde členstvo, které uslyšelo zoufalé zprávy všech funkcionářů, bylo postaveno před rozhodnutí, udržíme-li se nebo ne, dostala se do popředí myšlenka na stavbu Sokolovny. A hned bylo veseleji! Býla naděje, byla víra v práci, nastal ruch a život. Všechno snažení, všechna láska, všechna naše práce obracely se k ní, k Sokolovně. Svépomocí, vlastní silou, vlastní obětí přemáhalo členstvo těžké, kritické chvíle, jež působila zvláště otázka finanční. A přece jsme šli dále! Všechny přípravy děly se tajně, aby nebyly mařeny lidmi z nepřátelského tábora. Podařilo se nám koupiti dům se zahradou ve středu obce, který jsme zbořili a získali jsme místo na stavbu. S bouráním jsme začali brzy na jaře letošního roku a pak jsme stavěli. Stavbu navrhl a řídil br. župní starosta, stavitel Horák v Uh. Hradišti. A jistě jeho zkušenost způsobila, že naše Sokolovna byla postavena prakticky a že působí také pěkným dojmem zvenčí i uvnitř. Je to stavba veliká. Z prostraného vestibulu, kde je také šatna pro obecní, vejdem do šatny členské a pak do sálu 9m x 18m. Vpředu sálu je stálé jeviště 5,5m x 9m, skladiště na kulisy a šatna pro herce. Vzadu je veliká galerie. V budově je také byt o jednom pokoji pro sokolníka. Úpravou

zahrady získáme letní cvičiště, tenisové a volleyballové hřiště, na nichž se začne pracovat asi příštího roku. Sokolovna byla vybudována nákladem přes 200 000 Kč. Mnoho prací však vykonali bratři sami, takže částka je hodně menší.

Máme novou Sokolovnu! Je to dílo společné obětavé a vytrvalé práce všech členů Sokola v Polešovicích, který po 12 letech svého trvání, ve významné době, zasvěcené tvůrci Sokola, dru. M. Tyršovi, a ve chvílích rušného života předstetového, spěchá splnit svou povinnost a otevírá vlastní stánek. Na vybudování jeho přispěli i pokrokoví rodáci městečka Polešovic, z nichž někteří pamatovali na nás i v zámoří, a také mnoho pokrokové veřejnosti u nás i v okolí. Touto připomínkou vyslovujeme všem srdečné díky. Slavnostní otevření bude na jaře příštího roku.

A. H.

Ukázka z průvodu při otevření Sokolovny v Luhačovicích, 20. července 1931.
Člen předsednictva Č. O. S. † Ant. Formandl a starosta sokol. zupy Komenského v čele průvodu.

Technická hlídka.

Bratr Dr. Jindra Vaníček,

náčelník Č. O. S., dožije se 1. ledna 1932 sedmdesátky. Při této příležitosti vzpomínáme vděčně, čím bratr Jindra byl všemu

Sokolstvu, vzpomínáme jeho nedocenitelné práce a vytrvalosti a jeho rozhledu, kterýž byl příčinou všech sokolských úspěchů na poli tělovýchovy. S láskou a nezměrnou oddaností pohlédneme k němu a přejeme mu ze srdce nejuvornějšího, aby ještě dlouho byl nám zachován a těšil se z výsledků sokolské práce tělocvičné, kterouž na žulový základ postavil.

Bratře Lindro — dlouho ještě buď zdráv!

*

Překvapuje zajisté všechny naše příslušníky a zejména účastníky našeho župního sletu v Luhačovicích, že ten svěží, usměvavý a plný humoru bratr Bohumil Havel potkal již na své pouti šedesátku. Ale co nás při tom nejvíce těší, je to, že je stále svěží a stále činný a čilý a to nás naplňuje uspokojením, neboť těšíme se, že ještě dlouho bude sokolské práci zachován. Bratře Havle, pozdravujeme Tě upřímně a přejeme Ti pevného zdraví, při němž Tě jistě neopustí ani Tvůj příslovečný humor, působící jako vzácné koření při mnohých těžkých starostech. Buď tedy dlouho ještě zdráv a přijdi se zase na nás podívat!

Župní cvičitelský sbor.

*

Župní škola cvičitelská začne v neděli dne 3 ledna 1932 o 8. hodině ráno v Sokolovně v Uherském Hradišti. Jednoty, které do 15. XII. přihlásily své účastníky, oznamte ihned jejich jména, zaměstnání, datum narození a kdy navštěvovali okrskovou školu! Upozorňuji znovu a se vším důrazem, že přijati budou jedině ti, kteří vykáží se vysvědčením o návštěvě okrskové školy. Jinak nejezděte, bylo by to zbytečné! Jednoty, které hlásily více než dva účastníky, mohou je poslat, složí-li předem za každého župě částku Kč 90. Tedy dva může, jednota poslat ale za třetího zaplatí uvedenou částku. V úvahu přichází jen počet přihlášených do 15. XII., nelze tedy nijak počtu již zvýšiti to, prosím, laskavě vezměte na vědomí! Účastníci vezměte s sebou řádný a úplný cvičební úbor, sešit na poznámky a učebnici pro župní školy, díl I. a II. Nemáte-li této učebnice, oznamte to podepsanému ihned, aby včas mohla být opatřena. Toto týká se mužů i žen.

Nazdar!

Jaroslav Staša,
náčelník župy.

Závody žen, dorostenek a žákyň o IX. sletu všesokolském.

Cvičitel'ský sbor žen Č.O.S. vypracoval ve své schůzi 14. a 15. listopadu t. r. v Praze návrh na uspořádání závodů ve sletovém roce. Dosavadními závody nikdy se nezjišťovala skutečná

tělesná zdatnost cvičenek. Bylo třeba jen trochu píle a námahy, aby se předepsané sestavy nacvičily. O závodech podávaly cvičenky pohyby již mechanicky nacvičené, které byly mnohdy nad jejich síly a k jejich provádění vedla závodnice ctižádost vyniknouti nad ostatní a zachrániti čest své jednotě. — Popud k odstranění těchto chyb vyšel od nové náčelnice Č.O.S., s. M. Provazníkové, která podala návrh aby příští závody byly provedeny na základě zkoušek tělesné zdatnosti a v sestavách tajných a nepřipravených.

Podle provedených zkoušek tělesné zdatnosti jsou již dnes cvičenky zařaděny do pěti stupňů výcviku. K závodům se cvičenky připraví metodickým výcvikem v jednotlivých stupních.

Závody o IX. sletu jsou rozepsány v tomto rozsahu:

Pro žákyně:

Zkoušky zdatnosti v jednotách nebo v okrscích, sestávající ze čtyř druhů cvičebních, určených těsně před zkouškou.

Pro dorostenky:

I. Zkoušky zdatnosti v jednotách nebo okrscích.

II. Župní závody dorostenek 14—16iletých.

III. Závod obecný.

IV. Závod ve čtyřboji.

V. Závod ve vodních cvičeních.

VI. Závod zemských družstev ve hrách.

VII. Závod v zimních cvičeních.

VIII. Závod v rozestaveném běhu.

Pro ženy mimo závod o přebor Č.O.S.:

I. Zkoušky zdatnosti všech sester.

II. Župní závody žen II. stupně výcviku.

III. Závody obecné.

IV. Závody v pětiboji.

V. Zvláštní závody v tělocviku prostém a ve šplhu na laně.

VI. Závod družstev krajových v běhu rozestavném.

VII. Závod v podiových vystoupeních.

VIII. Závody ve hrách.

IX. Závody ve vodních cvičeních.

X. Závody v zimních cvičeních.

V době od 10. do 24. dubna 1932 se provede ve všech jednotách závod všeho členstva a dorostu po způsobu zkoušek zdatnosti. V prvním začátečnickém stupni jest zároveň závodem sletovým, neboť členky 1. stupně a dorostenky 1. a 2. stupně výcviku nepostupují dále. Pro ostatní jest tento závod závodem vyhledávacím v župě.

Dne 22. května se provedou ve všech župách vylučovací závody pro závody sletové. Zúčastní se jich členky 2.—5., dorostenky 3.—4. stupně výcviku dobrovolně, získaly-li již ve vyhledávacích závodech 75% dosažitelných bodů. Pro dorostenky 3. stupně a ženy 2. stupně výcviku jsou již závodem sletovým, ne-

boť dále nepostupují. Dne 29. května budou na dostatečné odůvodnění dodatečné vylučovací závody.

Získaly-li sestry 3.—5. stupně a dorostenky 4. stupně v župním závodu 75% všech bodů, mohou se zúčastniti dobrovolně sletového závodu v Praze. Členky 3. stupně závodí v oddílu nižším, členky 4. stupně v oddílu středním a členky 5. stup. v oddílu vyšším.

Sletový závod dorostenek sestává z úseku cvičení s věnečky, ze cvičení na jednom hlavním nářadí, z přeskoků na koni, z hodů míčem s poutkem a běhu na 60 m.

Sletový závod žen obsahuje úsek sletových prostných, cvičení na dvojným hlavním nářadí, běh na 60 m, k němuž se druží v nižším oddílu skok daleký a hod míčem s poutkem, ve středním a vyšším skok daleký a vrh koulí.

Pro přípravu na závody vyšla již od M. Provazníkové nákladem Č.O.S. příručka „Příprava na závody žen a dorostenek“ za 8 Kč. Látka je rozvržena na 24. cvičebních hodin pro každý jednotlivý stupeň.

Příprava pro závody musí postupovati metodicky a pozvolna. Bude k ní třeba mnoho práce a trpělivosti. Začneme tedy s přípravou již nyní, aby nás slet nenašel nepřipraveny! Příčiníme se každá ze svých sil, abychom o závodech čestně uhájily cti a jména své jednoty a župy a sobě získaly radost a úspěch!

M. H.

Zkoušky pro soudkyně Č.O.S. ve hře odbíjené a košíkové

jsou určeny pro sestry z žup moravských na sobotu odpoledne 13. února a neděli 14. února 1932 v Brně.

Účelem těchto zkoušek je získati zkušené soudkyně Č.O.S. pro závody ve zmíněných hrách.

Požaduje se teoretická znalost pravidel (podle příruček „Odbíjená“ a „Košíková“, vydané v Č.O.S.) a praktické zkušenosti v souzení zápasu dvou družstev. Sestry, které nejsou členkami cvičitelských sborů a nemají cvičitelských zkoušek, konají i zkoušku ideovou (dějiny, organizace Sokola).

Veškeré vydání kromě společného noclehu, si hradí členky samy.

Přihlásiti se lze na jednu z obou her nebo na obě zároveň.

O přihlášku na závod si dopište sestře župní náčelnici, A. Kostlánové, která poskytne i případné vysvětlení. M. H.

Vzdělávací hlídka.

Schůze vzdělávacího sboru Č.O.S.

Schůze vzdělávacího sboru Č. O. S. konala se 7. a 8. listopadu v Praze v Tyršově domě. K letošimu rokování na podzim

sjeli se župní vzdělavatelé všech žup až na omluvenou župu Blanickou. Jednání, řízené vzdělavatelem Č. O. S., br. insp. A. Krejčím, předcházely pozoruhodný projev starosty Č. O. S. br. Dr. J. Scheinera, a přednáška spisovatele Jiřího Mahena o poslání Sokola v ochotnickém divadle.

Br. starosta Č. O. S. J. Scheiner ve svém projevu dovedl, jak nesprávně byla chápána sokolská myšlenka Tyršova i jeho vrstevníky. Tvzení, že sokolská myšlenka jest nepůvodní, k nám z Německa přinesená, jest nesprávné, neboť ani Jahnovo turnerství nebylo ideou novou. Tyrš přizpůsobil řeckou gymnastiku potřebám a charakteru českého národa, jemuž byl vždy celou duší oddán. Stěžejním bodem sokolské myšlenky a výchovy byla služba národu a demokratismu. Češství a demokratismus jsou prvním a nehlavnějším zákonem zřízení sokolského.

Pan spisovatel Jiří Mahen ukázal na příčiny krise dnešní výchovy dospělých a obsáhlou svou zprávou, plnou podnětů a bystrých postřehů poukázal, jak dnes divadlo i knihovny jsou vytlačovány biografi, rádiem a sportem. Tomu odpomoci musí pomáhati sokolské ochotnické divadlo. Divadlem musíme z našeho, duševně netečného člověka vychovati člověka širších obzorů a velikých tužeb a cílů. Br. Ed. Klicpera nastínil pak práci vzdělávací v r. 1932, jak určena byla dvouletým rozvrhem pro dvouletí 1931—1932. Vedoucí ideou jsou oslavy Tyršova jubilea. Tyršovy oslavy musí nejen obroditi sokolství, ale musí proniknouti do celého národního života československého. Vrcholem oslav bude IX. slet a při něm i při přípravách jest vzdělavatel důležitým spolupřítelem. Další práce je určena těmi úkoly: zdravotní a životospráva, organizace sokolských divadel, zvýšení úrovně sokolských zábav a výchova umělecká.

Br. Dr. Jos. Mráz zpracoval důkladně statistiku sokolských knihoven a ve svém podrobném posudku podal obraz jejich v číslicích. Výsledky jeho práce uveřejněny budou v 1. čísle našeho župního věstníku příštího roku, kde ukáže se také obraz sokolských knihoven naší župy. Třeba jen poukázati zde na oprávněné stížnosti br. Dr. J. Mráze, s jakou liknavostí, ba i s nedbalostí a nesvědomitostí jsou zpracovávány dotazníky o knihovnách a jak těžko, po mnoha a mnoha urgencích je bratří knihovníci, či jiní činovníci, vedením knihoven pověřeni, posílají. Bylo až trpko a hořko, když přečetl br. Dr. J. Mráz několik důkazů nesokolské nedbalosti a netečnosti. Z rozhovorů, navázaných na jednotlivé zprávy, vyplynulo několik dobrých námětů o tom, jak získati členstvo pro horlivější četbu, jak zvelebiti naše knihovny a prohloubiti knihovnickou činnost, jak organizovati abstinentní hnutí, sociální péči a j.

Jednání druhého věnováno bylo povětšinou přípravám IX. všesokolskému sletu a 100. výročí narozenin Dr. M. Tyrše. Byl tu podán souhrnně přehled toho, co až dosud bylo vykonáno a

program prací příštích. Kromě toho byla věnována pozornost župním vzdělávacím školám a rozhlasu.

Vzdělavatel Č. O. S. br. insp. Ant. Krejčí v obšírné zprávě podal přehled vykonané práce, jež stanovena minulými schůzemi vzdělávacího sboru Č. O. S., o dílu Tyršově, o školách, o literární činnosti, o soutěžích a propagacích, o loutkářství a ochotnickém divadle, o sociální péči a umělecké výchově. V závěru pak klade otázky úvahy: zda stačíme na to vše sami s dosavadními prostředky naší práce, či zda nebylo-li by možno ledačos jinak, lépe organizovati? Nebude snad třeba do našich shromáždění a škol přinést nové, působnější metody? Je třeba o tom uvažovati.

I. náměstek starosty Č. O. S. br. Dr. St. Bukovský podal zprávu o celkovém stavu dosavadních prací přípravných na IX. slet, jakož i o tom, co nás čeká vykonati v nejbližších dnech. Všeobecné pokyny pro vzdělavatele po stránce ideové i praktické podal br. K. Bíma a po stránce zdravotnické br. MUDr. Helcl. Bude o nich v příštím ročníku župního věstníku zvlášť pojednáno. O sletových soutěžích podali zprávy: br. O. Bubeníček a br. Fr. Vlachý o soutěži loutkářské, br. Dr. J. Hiller o soutěži divadelní a br. O. Harfil o soutěži pěvecké. Pro poslední soutěž schválen zároveň řád. O sletové výstavě a veletrhu podal podrobnou zprávu br. Fr. Kříž. Jednotlivé župy mají mapami a diagramy znázorniti svou početnost a sílu. O vzdělávacích školách Č. O. S. a župních zprávu podali bratři Dr. Hřebík a E. Klicpera, z nichž poslední pojednal též o evidenci posluchačů 14 denních škol Č. O. S. Br. B. Mathauser pojednal o významu rozhlasu pro Sokola a v obšírné úvaze posoudil okolnosti, pro které význam Sokolstva se dosud v rozhlase tak neuplatňuje, jak by si toho bylo přáti. Podal též několik dobrých pokynů, jak využití všech možností, kterých nám rozhlas poskytuje ve prospěch Sokolstva. Volné návrhy. Br. Dr. Dosoudil: Revise knihoven jednot. Usneseno provésti je tam, kde dosud nebyly provedeny. Br. Hutař: V důsledku vzrůstající krise v nezaměstnanosti budtež svoláni ke společné poradě sociální zpravodajové župní, aby podali návrhy na řešení tohoto těžkého úkolu. Návrh vyvolal obšírnou rozpravu vysoké úrovně, v níž oba náměstkové starosty Č. O. S. podali zprávu o tom, co v tomto ohledu vykonalo předsednictvo Č. O. S. Podrobně touto otázkou bude se zabývatí výbor Č. O. S. v prosinci.

Zvláštního významu nabyla schůze tím, že po prvé na schůzi vzdělávacího sboru Č. O. S. byli přítomni: starosta Č. O. S., jeho tři náměstkové, náčelník i náčelnice Č. O. S. Vzdělavatel Č. O. S. bylo blahopřáno k jmenování škol. inspektorem a br. O. Bubeníčkoví k šedesátce.

F. Milička.

Z Č. O. S.

Výbor Č. O. S. schválil 6. prosince soutěže: loutkovou, divadelní a pěveckou. Do soutěže pěvecké jsou schváleny sbory:

pro skupinu A (muže) vyšší stupeň, Novákův „Kyjov“, střední, Pospíšilův „Náš cíl“ a nižší, Fialova „Vlasti stráž“; pro skupinu B (ženy) Smetanova „Má hvězda“ a pro skupinu C (smíšené) Kličekův „Zlatý prestol“. Pro sletovou soutěž loutkářskou byla vybrána hra br. Dr. J. Malíka: „Pohádka se vrací“, poněvadž nejlépe vyhovuje podmínkám sletové soutěže. Hra vyjde v „Knižnici sokolských loutkářů“ jako 3. svazek.

Ještě do konce tohoto roku bude připravena putovní výstava Myslbekova; k obrazům bude přiložena i přednáška.

Ve dnech 9. a 10. ledna 1932 koná se v Tyršově domu škola o Tyršovi, na níž se již přihlásili Jihoslované.

V novém ročníku „Sokolského vzdělavatele“ budou zprávy ze schůzí předsednictva vzděl. sboru, které budou podávat obraz o činnosti vzdělávací a budou uvědomovati o ní župní vzdělavatele i vzdělavatele jednot.

Vzdělávací sbor Č. O. S. se usnesl, aby ve všech jednotách, pokud se tak již nestalo, byla provedena revize knihoven podle stanovených tří typů A, B, C.

Měsíční statistický výkaz nově upravený, podle dnešních potřeb naší práce, byl dán do tisku a bude včas župám i jednotám dodán.

Podle usnesení vzděl. sboru Č. O. S. bude provedena evidence posluchačů 14 denních vzděl. škol Č. O. S. Stane se tak dotazníky, jimiž má být zjištěno, jak se absolventi škol uplatňují v sokolské práci.

Všem novým členům, kteří prošli školou pro nové členy, má být jednotami podle usnesení výboru Č. O. S. odevzdán povinný výtisk příručky: J. Pelikán: „Do Sokola.“

Ze župy:

Sletové soutěže divadelní zúčastňují se z naší župy tři jednoty: Napajedla Štěpánkovou hrou „Transport č. 20“, Uh. Hradiště hrou „Závěť“ od Štolby a Uh. Brod hrou G. Preissové „Její pastorkyňa“. První dvě již odehrály své hry, Uh. Brod bude hrát 25. prosince t. r.

Župní pěvecké sdružení mělo společnou nácvičnou zkoušku v neděli 8. prosince. Zúčastnily se jí sok. sbory z Uh. Brodu, Uh. Hradiště a z Kyjova a zpěváci z jednot Bzenec a Slavičína. Připravuje se celovečerní koncert pro oslavy Tyršovy. Větší jednoty ať se už teď hlásí o uspořádání koncertu a o stanovení jeho data u dirigenta br. V. Zaorala, prof. v Kyjově. Blízké jednoty (na př. Napajedla—Mařenovice, Bojkovice—Slavičín) mohly by se shodnouti na uspořádání koncertu v jeden den — odpoledne a večer. Župní pěvecké sdružení hodlá se též zúčastnit sletové soutěže pěvecké a to ve všech třech stupních skupiny A.

Schůze župního vzdělávacího předsednictva se bude konati začátkem ledna 1932 a valná schůze vzdělávacího sboru župního začátkem února. Přesné datum i program bude včas oznámen.

Do jednot a poboček.

Bratři a sestry vzdělavatelé! Připravte si pečlivě pro valnou schůzi svou zprávu o vykonané práci vzdělávací podle směrnic, otištěných v 10. čísle Sokolského vzdělavatele (Co má obsahovati zpráva vzdělavatelova). Měsíční výkazy statistické pošlete bratřím okrskovým vzdělavatelům a výroční výkaz statistický župnímu vzdělavateli. Mimo to bude Vám opět zaslán k vyplnění dotazník všeobecný o práci vzdělávací, ve kterém budou soustředěny zprávy o všech druzích vzdělávací činnosti. Tento zašlete vyplněný také župnímu vzdělavateli. Jen Vás snažně prosím: nedejte se tolikrát o ně upomínati a pošlete je opravdu včas, t. j. do 20. ledna 1932. Zdržujete mou práci zbytečně i práci v Č. O. S., když nedostojíte této lhůty. Nezapomeňte ve výkaze statistickém uvést všechny sokolské časopisy, které odbírá Vaše jednotka, zvláště Sok. vzdělavatele. — Časopis Sokolský vzdělavatel jest nezbytným vůdcem Vaším při práci vzdělávací, zvláště v roce oslav Tyršových a IX. všesok. sletu. Proto postarejte se, aby byl co nejhojněji v jednotě odbírán, nejméně však 1 výtisk v každé jednotě a pobočce. Má býti odbírán též pro režiséra, loutkáře a členy vzdělávacího sboru! Nežůstanete-li i v příštím roce ve funkci vzdělavatele, postarejte se, aby Vaším nástupcem byl bratr (či sestra) svědomitý, pracovitý a osvědčený a láskou k práci sokolské prodchnutý, který jubilejního roku Tyršova a IX. sletu k obrodě našeho sokolství vnitřně dovede využití.

Všem Vám mnoho zdaru v roce 1932, v roce IX. všesokolského sletu a roce Tyršově!

Župní vzdělavatel.

Sociální hlídka!

Proti nezaměstnanosti. Nastává zima, která zvýší nezaměstnanost a hospodářské potíže s ní spojené. Sokolské jednoty pracujte podle svých sil a prostředků ke zmírnění nezaměstnanosti. Sociální odbory a sociální důvěrníci mějte v evidenci uprázdněná místa a uchazeče, a hleďte svým členům opatření vhodné zaměstnání! Jednoty přispějte svým členům vhodným způsobem ke zmírnění nedostatku, zejména pamatujte na dorost a žactvo! Podporujte je jednak ze svého sociálního fondu, jednak uspořádejte sbírky šatstva a případně i potravin, kterými byste pak podělili sokolskou mládež, jejíž rodiče jsou nemajetní a výdělků nemají. Akce tyto proveďte v nejbližší době.

Slavnostní kroje. Všesokolský slet se blíží, přípravy i v jednotách jsou v plném proudu. Důležitá otázka opatření slavnostních krojů. Sociální odbory a sociální důvěrníci starejte se o to, aby co nejvíce členů pořídilo sobě slavnostní kroje. Členům méně majetným přispějte ze sociálního fondu buď bezú-

ročnou půjčkou nebo i zaplacením kupní ceny! Budou-li kroje pořízovány hromadně, docílíte snížení celkových základů. V naší župě nabízí br. František Hošek, výrobce a obchodník obuví ve Bzenci, vysoké boty k sokolskému stejnokroji, velmi dobré jakosti za cenu nejnižší Kč 195 od čís. 39 do 46 při větší objednávce a hotovém zaplacení. Vyrábí boty pro důstojníky bzenecké posádky. Objednávky posílejte mu co nejdříve, poněvadž ceny kůže se stále mění a podle toho se tedy musí zaříditi. Na kroje můžete nakoupiti látky a dáti je ušiti místním živnostníkům. Tím přispějete také zmírnění celkové hospodářské krise.

Dr. Broček, Kyjov.

Jan Cundria, krejčovský pomocník ve Strážnici, prosí bratry mistry o práci stálou zakázkovou (malou a velkou k ruce).

Ladislav Matura, strojní zámečnick ve Strážnici, prosí bratry mistry o zaměstnání.

Zprávy ze župního předsednictva.

I.

Čelme sokolským bratrstvím proti nastalé nezaměstnanosti, pomáhající všude, kde je pomoci třeba! Sytý buď bratrem hladovému! Udělejme proto důkladný pořádek ve spíži, ve skříních, prádelnicích a jinde! Nepodporujme sami nezaměstnanosti našeho dělnictva kupováním výrobků dovezených z ciziny, dávejme přednost našemu domácímu a stejnohodnotnému zboží! Nuťme však k tomu i obchodníky a překupníky!

II.

Památku Tyršovu lze trvale zajistiti založením knihovny, čítárny, stipendia pro chudé a nadané cvičence, zařízením sadu neb zasazením pamětního stromu, pojmenováním ulice, náměstí, hřiště, plovárny neb významné místnosti jménem Tyršovým, vhodným umístěním poprsí nebo pamětní desky a pod. Vzbuzujme při památce Tyršově nadšení pro konání dobrých skutků a chápání obč. ctností a krásna! Mezi chystané akce významu celostátního zaznamenávám: 1. Vydávání literárního díla Tyršova v „Sokolském archivu“. 2. O Tyršovi a jeho díle přednáší se již na všech třech našich universitách. 3. Otázka zřízení Tyršova státního ústavu tělovýchovného. 4. Projektování pomníku, Tyrše a Fügnera na Újezdě v Praze. 5. Umístění poprsí Dr. M. Tyrše v Pantheonu Národního musea a jiné.

III.

Zatímní finanční rozpočet IX. sletu všesokolského vykazuje potřebu 17 až 20 milionů Kč, jež uhrazeny mají býti vstupným, sletovou daní, příspěvkem členstva a dobrovolnými dary. Užívejme hojně sletových pohlednic a nálepek, doplňujme zásobu jich ob-

jednávkou u župy! Hospodářské starosti sletového výboru jsou neobyčejné. Pomáhejme všichni podle sil svých!

Prostná sletová cvičení vyšla i s popisy a obrázky. Přihlaste se o ně v župní kanceláři, pokud nebyla již jednotám dodána. Hudbu sletovou na gramofonových deskách, nahraných kapelou pěšího pluku čís. 28 Tyrše a Fügnera, vydalo nakladatelství Č.O. S. (kus po 22 Kč). Tohoto způsobu reprodukce hudby lze užití s výhodou při nacvičování „prostných“.

IV.

Připravujte se na valné schůze a hledejte zdatné a vytrvalé činovníky!

V.

Neupotřebené železniční kolky na r. 1931 jest vrátiti župě do 15. prosince 1931, aby za ně mohla býti odepsána náhrada, a to za členské po Kč 2'90, za dorostenské po 90 h.

VI.

Župní pěvecké sdružení za vedení župního sbormistra bra. Viléma Zaorala, profesora z Kyjova, zahájilo již pravidelné zkoušky v jednotách, kde byly dříve pěvecké kroužky ustaveny. Nové kroužky i jednotlivci přihlaste se co nejdříve!

Alois Cablík,
župní jednatel.

Putovní knihovna dra. Karla Kozánka.

Předsednictvo sokolské župy Komenského oznamuje jednotám a podočkám, že putovní knihovna starosty dra. Karla Kozánka jest již svázána a po obstarání příhodné skřínky může se zapůjčiti na dobu jednoho roku jednotě nebo pobočce naší župy. Knihovna má 85 svazků a obsahuje prosu zábavnou i poučnou. Seznam její bude uveřejněn v některém čísle příštího ročníku Věstníku. Která jednota nebo pobočka přála by si vypůjčiti tuto knihovnu, ať podá na adresu bra. Aloise Cablíka, odbor, učitele v Uh. Hradišti, o ni žádost. Knihovna bude pravděpodobně přidělena počátkem září 1932.

Ant. Konečný, župní knihovník.

Výzva na jednoty a pobočky.

Československé vzdělávací sdružení v Monteideu v Uruguayi prostřednictvím československého konsulátu obrací se na sokolské jednoty a pobočky s prosbou o zaslání nějakých knih pro jeho spolkovou knihovnu. Předsednictvo sokolské župy Komenského, uznávajíc národní význam našich krajanů v jižní Americe, vyzývá jednoty a pobočky, po případě sokolské jed-

notlivce, aby nějakou knihou přispěli k společné zásilce knih pro tento spolek v Montevideu. Knihy přijímá redaktor župního Věstníku. Jména dárců darovaných knih budou uveřejněna ve Věstníku, až celá sběrací akce bude ukončena. Kdo můžeš, přispěj hodnotnou knihou na zařízení knihovny československého vzdělávacího sdružení v Montevideu, jediné v celé Uruguay.

Ant. Konečný.

Zprávy z okrsků.

Nácvičná a rokovací schůze I. okrsku.

První okrsek Sokolské župy Komenského pořádal v Kyjově v neděli 22. listopadu nácvičnou a rokovací schůzi obou náčelnictev.

Nepřítomny jednoty: Kožušice, Mouchnice, Osvětimany, Kostelec, Sobůlky, Žadovice, Šardice, z Vracova přítomna jen sestra. Jinak bylo sester málo. Přítomny jen ze Střilek, Koryčan, Bohuslavic, Kyjova, Milotic a Vracova. Ostatní, jak sestry, tak bratři, nepokládali za slušné ani se omluvit. Oni asi sletová prostná znají velmi dobře a o ničem se umlouvat nepotřebují.

V 8.15 hod. začala nácvičná, muži v tělocvičně, ženy v šatně. Byla nacvičována sletová prostná. Pilně se cvičilo až do 10 hod., kdy se všichni odebrali do šatny a bratr okrskový náčelník zahájil schůzi. Přivítal všechny přítomné a zmínil se o dvou věcech. Předně o zarážející neúčasti v tak důležité době, jako je doba předšletová, a potom vytkl kyjovským bratřím nepořádek, záležející v tom, že, ačkoliv jsou největší a místní jednotou, přece se nedostavili na nácvičnou schůzi. Přišel sice jeden bratr, ale ten neměl cvičebního úboru a nečinně přihlížel u dveří. Špatný příklad, bratři kyjovští!

Br. Bravený upozornil, že se v botách do tělocvičny nechodí. Zcela správně! Ke cvičebnímu úboru nenáleží zablácené střevíce. Tím nezvýšíme hygienu tělocvičny. Potom se br. Zítka zmínil o Osvětimanech a Kostelci. Jsou to dvě jednoty, které žijí jen na papíře. Buď budou žít nebo se nebude s nimi počítati.

Z letní činnosti probral br. okrskový náčelník veřejná cvičení a s potěšením zdůrazňoval, že úroveň veřejných proti loňsku se silně zlepšila. Prostná byla dobře nacvičena a za to náleží dík vedoucím v jednotách. Zmínil se o okrskovém veřejném cvičení v Želeticích, o povinném zájezdu našeho okrsku do Bukovan, o jednotlivých veřejných cvičeních, na nichž cennou složkou bylo zařazení samostatných čísel. Se vším byl celkem spokojen, až zase na některé nepořádné jednoty a pobočky, které povinných podniků neobeslaty. Nakonec doporučil, aby jednoty konaly veřejná cvičení vlastní silou, nespolehájíce na cizí pomoc. Méně cvičenců, ale se cvičených a hodnotnější věci.

Potom se zmínil br. Zítko o okrskových školách cvičitelských. Bude to škola dvoudenní, asi 6. a 8. prosince. Rozvržena látka, určení bratří učitelé a zjištěny předběžné přihlášky do školy. Br. Zajíc navrhuje, aby do cvičitelské školy byly zařaděny pětiminutové ukázky rozcvičení. Schváleno. Bratr okrskový náčelník tlumočí poděkování br. Staši za řádně vykonano povinnost při rozestavném běhu Č. O. S.

Ve volných návrzích zmiňuje se br. Zítko, aby bratři náčelníci nezapomínali na přípravu na sletové závody. Bratr Zajíc upozorňuje na kurs rytmického tělocviku, který pobočka Milotice uspořádá 29. listopadu t. r. Bratr Zítko doporučuje účast. Bratr Urban navrhuje, aby v župě bylo uspišeno vybrání prostných cvičení pro žáky na rok 1932. Br. okr. náčelník slibil o tom v župě pojednat. Bratr Zítko připomíná, že v dubnu příštího roku bude náš okrsek pořádati v Kyjově kurs prostého tělocviku. Učitelé budou známí odborníci z Brna. Vzato na vědomost. Sestra Polášková žádá přítomné bratry, aby doma působili na sestry náčelní, aby přišly nebo někoho poslaly do okrskové cvičitelské školy a aby chodily na nácvičné zkoušky v zájmu dobrého nácvičení prostných. Schůze skončena v 11 hodin.

Kdyby nebylo nepřistojností, o nichž jsem se v předu zmínil, mohlo by se říci, že schůze byla velmi zdařilá. M. Zajíc.

Okrskový cvičitelský kurs.

I. okrsek sokolské župy Komenského pořádal v neděli 6. prosince a v úterý 8. prosince 1931 v Kyjově okrskový cvičitelský kurs.

Kurs obeslaly jednoty a pobočky (v závorce první číslo značí počet sester, druhé počet bratří): Stavěšice (1, 2), Kyjov (3, 1), Želetice (1, 3), Bohuslavice (4, 3), Milotice (2, 2), Vracov (2, 2) Svatobořice (0, 2), Koryčany (0, 2), Nemotice (1, 1), Šardice (0, 2), Nechvalín (1, 4), Bukovany (0, 1), Sobůlky (2, 3), Moravany (0, 1), Víkoš (0, 1). Celkem 15 jednot a poboček vyslalo 17 sester a 30 bratří, to je 47 účastníků. Téměř všichni byli přítomni po oba dny a dostanou vysvědčení o návštěvě kursu. Jako učitelé fungovali - Bravený, Hamplová, Lunga, Sedláček, Urban, Zajíc, Zaoral, Zítko.

Kurs zahájil v neděli br. Sedláček v 8 hodin. Celkem trval kurs 14 učebných hodin. Každého dne 8 hodin s polední přestávkou jednogodinovou. Byla probrána látka: Tyršova soustava, rozcvičení, ideová přednáška, kladina, švihadlo, hrazda, kruhy, šplh, skoky a přeskoky, kůň, pořadová, prostná, bradla, tyče a ukázka vedení družstev. Kurs ukončil br. Zítko v úterý ve 4 hodiny. Vzpomněl šedesátin br. Havla, jemuž poslán pozdrav, a uložil bratřím a sestrám na srdce, aby hleděli získati větší poučení ve cvičitelské škole župní a potom i v Č.O.S. „Hlaste se v jednotách o práci. Cvičitelé musí býti páteří jednoty“, zakončil.

Kurs, až na malé nepořádky s hlášením rozvrhu, byl zdařilý. Potěšitelná byla značná účast bratří a sester. Je viděti, že některé jednoty chápou potřebu školených cvičitelů. Pravím jen některé, ty ostatní asi cvičitelů nepotřebují.

Sokolská beseda.

Vydržš-li poctivě na místě,
nejdále doběhneš.

(Momentka ze štafetového běhu Filakovo—Praha.)

Jak zdálo se nám dlouho, než nadešla očekávaná sobota, stanovená k běhu. Byl nám určen úsek od Nové Vsi po Ostroh. Konáme přípravy doma, běháme dědinou, jen abychom měli nohy připraveny. Občané zděšení, že snad se stalo nějaké neštěstí, když se najednou vyhrnulo 5 sester a hnaly se klusem ke kostelu. Vysvětlujeme, že to je příprava na 100. výročí narozenin Tyršových, tož umlkají, jen zvědavě přihlížejí, co to bude.

V sobotu před odjezdem ve tři čtvrti na 8 večer najednou expres lístek: „Přijďte do Chylic, ve čtvrti na 9 na místě.“ Strachu plno, zda nedojedeme pozdě. Autobus konečně obsazen, vyjíždíme za zpěvu sokolské písně: Lví silou. U Uh. Ostroha první zastavení. Rozkaz zní: „10 k Chylicím a 5 k Písku“. Nemáme se k tomu, chceme, aby Blatnice byla pohromadě, aby nám bylo veseleji. Nevystupujem a ujíždíme zrychleným tempem k Chylicím. Domlouváme se, že nepovolíme, tu však autobus zastaven br. Sudkem. Znovu rozkaz: „Rozdělit, polovice k Písku. Však už byl dán povel v Uh. Ostrohu.“ Nemíníme poslechnout, voláme br. okrsk. náčelníka Skácela, který byl nám přece určen na dohled, ale marně se po něm ohlížíme. Když se s námi nemohl br. Sudek dohodnout a my nemínili přistoupiti na rozdělení, prohlásil resolutně: „Když nechcete, i bez Vás se to poběží“, a odcházel. Přece však by nám toho bylo líto, kdybychom neměli té naší vlajky v ruce, a byli jsme už tu. Vylézáme ven. Snad se dá br. Sudek obměkčit a nechá nás pohromadě. Ale marně. Špačkujeme: „To musí být Uh. Ostroh doma? To víme, po osvětlených cestách elektrikou to se poběží. A my z dále už můžeme tápati po tmě. Však si to v okrskové schůzi řekneme . . .“ a tak dále.

Br. Sudek mlčky měřil metry na své dlouhatánské nohy s baterkou v ruce a ošidil nás trochu. Franta „legrůt“ (ač už je z vojny doma) vybírá nejdelší úsek a do strmého kopce. Však že jim ukáže, jak umí Sokol - voják utíkat.

Dáváme si každý a každá na své místo šaty, kdyby snad už to bylo. Čekáme, čekáme. Už se nám zmrzelo čekat každý sám na místě a už se slézáme, každý zase oblečen. Jen br. Ondra třepe se pod vlnákem soucinné sestry. Zůstal jen v tričku.

Br. starosta nám oznamuje, že štafeta bude o půl 11. hod. v Uh. Hradišti a my už od 1/4 9 jsme tu. Co do té doby dělat? Hlouček trpělivě čekajících se rozchází a už vidět jen dvojice. Zbývající sestra dělá „obřezanou“ na stromě k velikému zděšení občana právě kolem jdoucího, druhá prozpěvuje všechny možné slovácké písničky, na které si jen vzpomene a bratr, který také zbyl u nás, nám ve zpěvu přizvukuje. A tak ve třech vzpomínáme na všelicos. V tom slyšíme hlas: „Takový dlouhý úsek a nikoho tady!“ „Bratře Stašo, sedíme tady v příkopu“. Ale br. Staša už byl pryč. Na štěstí byla v Chylicích muzika. A inu mládež. Už tam byla. Konečně ztracené dvojice přicházejí. A v tom letí bratr na kole a volá: „Připravit se, už je to tu!“ Opa-kuji vzkaz dál, co hrdlo stačí. Rychle svlékáme šaty a už to letí. Obrovské reflektory autobusu ukazovaly nám cestu a jaksi pobízely k rychlosti. Předáváme jedna druhé volajíce: „Přidej, utíkej!“ Zdá se nám těch 80 m či Sudkových kroků jaksi přece krátkých. Pak jen zvolání zdar!“ Z auta Č.O.S., ve kterém byl br. Moulík ještě s jiným bratrem z Prahy a další auta a už jsme se zas octli v čiré tmě.

Scházíme se, rokuje o tom, jaké to bylo. Franta „legrút“, který byl první z naší jednoty, přiznává se, že neměl času ani se vysvléci, ale že jim přece ukázal, jak voják musí utíkat (je na to trochu hrdý, že se na vojně zúčastnil závodů). Auto muselo prý hodně přidat a taktak že ho dohnalo.

Br. Janek je zase smuten, že nesl vlahku jen od jedné trnky k druhé. No, kdyby byl poctivě na místě, mohl i těch 200 m běžet. Vracíme se do Chylic a čekáme na druhou část. Br. starosta už se nám postaral o občerstvení. Však nám přišlo velmi vhod. Jaké příhody zažili bratři u Písku, ať Vám sami napíší.

Běh pak zakončen tancem v Chylicích — no, kdo by z Vás odolal, když tam byla muzika — a tak jsme si ještě přidali několik desítek metrů, jichž jsme neuběhli. A odnesli jsme si také poučení, že „s poctivostí nejdál doběhneš“.

M-ca.

Naše rovy.

Alois Cablík, Uh. Hradiště:

Zemřel bratr Antonín Formandl, naš župní důvěrník Č. O. S.

Zpráva o jeho tragické smrti působila jako úder blesku, přišla náhle a neočekávaně. Tím bolestněji překvapila ty, kteří častěji zřáli do jeho jiskrného oka pod blýskajícími brejlemi, ro-kujíce s ním o naléhavých sokolských záležitostech. Neúprosná smrt vyrvala nám tohoto dobrého bratra ve věku plném životní a tvůrčí síly dne 20. listopadu 1931.

Bratr Antonín Formandl, továrník v Brodce u Přerova, byl rodem Slovák. Narodil se 28 května 1882 v Hodoníně. Láska k práci a zápal vlastenecký táhne se jako zlatá nit celým jeho životem a stává se podkladem dalšího plodného životního úsilí, jež vyplňuje odborný zájem o vlastní povolání a hned vedle toho jeho horoucí láska k sokolství, kteréž stalo se čistým květem jeho intimního života.

Jako mladý chemik sbíral zkušenosti po různých závodech doma i v cizině, až usadil se trvale r. 1919 ve svém vlastním závodě. Formandlova továrna v Brodce na impregnaci dřeva, výrobu barev, laků a gumového zboží nabyla příčiněním snaživého majitele skvělé pověsti i za hranicemi a dnes řadí se mezi nejmodernější závody toho druhu. Jako výborný odborník zaujímal zesnulý vždy čelné místo mezi našimi průmyslníky.

Ve své obci a jejím okolí znám byl jako šlechtný a dobrý člověk, který nemenší péči věnoval hospodářskému a sociálnímu povznesení svého kraje. Byl známým přítelem dělnictva a dobrodincem chudiny.

Tak uplatňoval účinně své vlastenecké cítění a sokolské bratrství všude v životě soukromém i veřejném působení.

Sokolstvo ztrácí v bratru Formandlovi vzácného bratra velké inteligence a zlatého srdce, obětavého a nezištného, bratra čistého charakteru, sokolského mecenáše, jenž pro lásku k idej často sám na sebe zapomínal. Zvláštní zásluhy získal si o vybudování Sokolovny a hřiště v Brodce, kdež byl dlouholetým starostou jednoty. Svě organizační schopnosti a sokolské etnosti uplatňoval dále jako starosta sokolské župy Středomoravské a člen předsednictva Č. O. S. Neméně vzpomínati bude zesnulého Národní jednoty, jakož i jiné národní, humanní a sportovní spolky v místě i okolí, jež jako přítel cílevědomé národní výchovy mládeže vždy štědře podporoval.

Poměr bratra Antonína Formandla k naší sokolské župě Komenského byl mimořádný, neboť byl naším župním důvěrníkem Č. O. S. Tato funkce byla příčinou, že zesnulý navštěvoval téměř každoročně naše župní valné schůze a jiné podniky. Kdož by si dnes nedovedl živě představití jeho milého a ušlechtilého zjevu, kdož nevybavil by si ještě dnes jeho přesvědčivého, energického, ale zároveň láskyplného projevu, jímž nás při poslední župní valné schůzi v Uh. Hradišti, konané 29. března 1931, pozdravil takto:

Bratři a sestry, jménem předsednictva Č. O. S. děkuji vám za vaši práci dobrou. Že byla dobrá, o tom svědčí výroční zprávy župních činovníků a vaše důkladné jednání. Nezapomínejte, že čeká na nás mnohem větší práce, abychom důstojně uctili 100. výročí narozenin zakladatele Sokolstva, Dr. Miroslava Tyrše. Devátý slet všesokolský musí býti velkolepý, neboť význam jeho je mimořádný. Na tento mimořádný podnik musíme se mimořádně připravití. Proto naplňte tělocvičny, ale nejen počtem, nýbrž

i duchem! Čtete spisy Tyršovy a podle nich sokolsky žijte: jen tak bude vaše příprava dobrá!

Pozdravuji vás ještě jedenkrát jménem Č.O.S. a děkuji vám znovu za poctivou sokolskou práci. Nazdar!"

Milý bratře Formandle, sklíčení zármutkem nad Tvým náhlým odchodem, skláníme se před Tvou nezištnou prací a děkujeme Ti za Tvé životní sokolské úsilí, jež zářiti nám bude jako maják na úskalí! Nehynoucí čest Tvé památce! Nazdar!

Alois Cablík, Uh. Hradiště:

Za bratrem Juliem Koppem,

starostou tělocvičné jednoty Sokol v Uh. Hradišti.

Sklíčení nezměrným bolem rozloučili jsme se v pondělí 23. listopadu 1931 se svým milým bratrem Juliem Koppem, stavitelem v Uh. Hradišti, jehož jsme si vždy jednomyslně volivali za starostu jednoty a svého sokolského vůdce; zemřel tiše dne 20. listopadu 1931 ve věku 64 let.

Život zesnulého bratra byl úzce spjat s životem naší jednoty uh. hradištské, neboť sokoloval u nás již tehdy, kdy sokolství zapouštělo do národního života našeho města hlouběji kořeny, aby rostlo a mohutnělo na prospěch naší obce i okolí — a tak k dobru ušlechtilého národního celku.

Bratr Kopp byl rodem Hanák, narodil se v Tovačově 19. února 1867. Jako mladík asi 20i letý přišel za svým povoláním do Kojetína, kdež stál již brzy nato uvědoměle u kolébky tamějšího Sokola mezi jeho zakladateli, uplatniv se zde pak jako náčelník mladé jednoty. Do Sokola uh. hradištského přestoupil z jednoty přerovské 16. prosince 1890, nastoupiv místo stavitelského asistenta v závodě tehdejšího neohroženého hradištského vlastence bratra Schaniaka. Byla to doba rodícího se češství v Uh. Hradišti, doba bojů o českou školu, doba národního nadšení, v níž mohl se uplatnit každý uvědomělý Čech, který měl dosti chuti k nezištné národní práci. Byla to doba zvláště pro působení Sokolstva významu mimořádného.

Tehdy neměli jsme ještě vlastní tělocvičny, cvičilo se na Staré poště v místnostech nynějšího cejchovního úřadu za vedení zesnulého bratra Koppa, který po br. Dr. Kroupovi byl náčelníkem jednoty od r. 1892—1905, tedy plných 13 let. Již tato okolnost umísťuje ho ve společnosti místních vlastenců a dostatečně charakterisuje jeho mladá léta plná nadšení. Byl mužem zosobněného zdraví a síly, ocelových paží, smělý a sebevědomý, mužem, který již svým sympatickým zjevem budil pozornost.

Prošel různými jinými funkcemi v jednotě, stal se r. 1919 náměstkem starosty naší jednoty a po smrti nezapomenutelného starosty bratra Dr. Filipa Kociána jeho nástupcem, kterýžto úřad

od roku 1928 zastával s největší svědomitostí a důkladností, kterou osvědčoval jako dobrý hospodář a finančník již tehdy, když hledal místo na stavbu vlastní tělocvičny při kunovické silnici a zvláště pak při budování naší nové Sokolovny, již s mladistvým nadšením pomáhal stavěti jako jubilejní pomník naší národní svobody a státní samostatnosti.

Jak lnul láskou k věci sokolské, o tom svědčí jeho nedávná bolestná cesta do Sokolovny do výborové schůze, kterou v předtuše pokládal již za poslední, a mužný dopis, jímž se loučí pro churavost s prací v Sokole. Zůstal do posledního dechu svého života mužem pevné vůle a kázně, věrným národním sokolské práci, již vždy nadřazoval časovým náhledům a náladám.

Ve chvílích hlubokého zármutku, kdy bratr Kopp odchází navždy z kruhu sokolského a svého veřejného působení, těžko vysloviti, čím nám všem byl a zůstane.

Milý bratře starosto, — plakali bychom zármutkem a bolestí, leč vzpomínka na Tebe žádá rozvahy a zmužilosti. Ty odcházíš, ale duch Tvůj zůstane mezi námi a světlá památka Tvá bude nám pobídkou k další práci, již jsi tak nerad opouštěl.

Jménem bratří, sester a mládeže naší jednoty, jménem sokolské župy Komenského a veškerého Sokolstva loučíme se s Tebou, děkujeme Ti za nezištnou národní práci, zvláště pak za příkladnou lásku k našim sokolským ideálům, jež při vzpomínce na Tebe a Tvé hrdinné předchůdce budeme nadále chrániti a šlechtiti podle svých sil a schopností. To Ti při bolestném rozloučení veřejně a mužně slibujeme! Odpočivej proto v klidu a buď Ti země lehká! Nazdar!

Zprávy z jednot a poboček

Z Polešovic. Tělocvičná pobočka Sokol v Polešovicích měla v neděli dne 25. října a ve středu 28. října 1931 své slavné a milé dny. V souvislosti s výročí 28. října, jež je dnem Svobody a Samostatnosti, zahájila činnost ve své nové Sokolovně a sehrála po oba dny na oslavu státního svátku divadelní hru od F. A. Šuberta, „Jan Vůrava“. Hra, jejíž děj představuje českého člověka v 18. století v zápase za kus svobody, dobře zapadla do rámce oslav státního svátku. Známe-li minulost, představíme-li si nekonečnou řadu malých revolucí a vzpour, ten úžasný, nadlidský zápas ducha lidského, toužícího po svobodě, dovedeme-li pochopiti překážky, jež byly odstraněny, musíme si uvědomiti přítomnost, jež nám dala svobodu, jí milovati a jí brániti. Před divadlem promluvil br. starosta dr. Procházka. Zdůraznil práci a zásluhu Sokola v osvobozeném boji a vyjádřil radost, že naše pobočka zahajuje činnost ve vlastním domě právě ve výročí našeho Osvobození. Dále vytkl úkol, jež má plniti naše Sokolovna: býti místem práce tělovýchovné, vzdělávací a místem opravdové, ušlechtilé zábavy a radosti. Pak vyzval ty, kteří sympatisují s prací Sokola v celém národě i v naší obci, aby se stali Sokoly a aby umožnili svým zájmem a prací vrcholné naplnění krásného, činnorodého ruchu sokolského, jež chceme míti v naší Sokolovně. — 'ra, jež potom nastala, ukázala, že naše pobočka je s to sehráti i hry, jež vyžadují veliké souhry mnoha účinkujících a velikého vystupňování povah jednotlivců a bouřlivých davových scén. Ačkoliv účinkovalo mnoho herců začátečníků

působila hra mohutně, spád nikde netrpěl, byla sehrána, zvláště 28. října, dobře a neporušila nikterak dobrého jména, jež mají sokolská divadla u nás. Titulní úlohu Jana Výravu hrál br. J. Šnek, který vytvořil opravdu pěknou postavu, plnou lidské pýchy, zklamání i tragiky. Z ostatních herců se dobře uvedla jako začátečnice s. M. Krystýnková (Sylvie). Dále se uplatnil br. Hrošík (Jeroným), st. Vandurková (Bětuška), br. Vandurka (Dvořák), br. Kněžek (Kyrál) a br. Jordán (řed. Karmin). Režii měl a scénu řídil br. Jadrníček. Namaloval také s br. Quidem Pechou z Napajedel pro nové jeviště pěkné kulisy. Při novém osvětlení byla scéna nádherná a všeobecně se líbila. — Návštěva po oba dny byla veliká. — Teď zase pilně se připravujeme na tělocvičnou akademii, již budeme pořádati koncem listopadu. Začátkem prosince bude mikulášská zábava, která u nás je už vžita a hojně navštěvována. Proto se musíme přičinit, aby vše dobře dopadlo — a práci a veškeré činnosti u nás volám zdar!

A. H.

Z Milotic. 8. a 9. listopadu pořádal naše pobočka v místnostech br. Šebesty slovácké hody. Hody se povedly. Prvního dne sice chlapi byli hodně veselí, měli náladu do pračky, ale to už náleží k věci. Do rána se z toho vyspali a bylo dobře. Br. pokladník jistě byl také spokojen. — Z mateřské jednoty kyjovské obdrželi jsme začátkem listopadu putovní knihovnu K. Vaníčka, propůjčenou nám župou na rok 1932. Zpozdila se o rok, ale nevádí, svou povinnost vykoná. — Už pilně cvičíme sletová prostná, sestry připravují kurs rytmického tělocviku a akademii, bratři mikulášský večírek.

Bukovany. Divadelní odbor pobočky Sokola v Bukovanech sehrál ve svátek Svobody divadelní kus slovenský „Rozmajrin“, obrázek ze života o 4 jednáních. Kus, ve slovenštině psaný, byl obtížný pro herce, chtěli-li si osvojit plynou slovenštinu, než při houževnaté práci se vše účinkujícím zdařilo. Všechny osoby prožily své úlohy náležitě, což se prozrazovalo při prvních dvou jednáních, kde všichni téměř diváci plakali. Třetí jednání obveselil Kohůtek se svou ženou Evušou, kteří svým vystoupením strhovali k výbuchu smíchu. Kus se líbil a na všeobecnou žádost byl v neděli opakován. Trzveno, že nebylo v Bukovanech sehráno ještě tak pěkného kusu divadelního.

Z Kyjova. Naš čilý dramatický odbor chystá na prosinec dva podniky: dětské představení s oblíbeným živým Kašpárkem (br. Kunc), a silvestrovský večer. Na poslední slavnostní valné hromadě (29. X.) podal dramatický odbor dvě ukázky své činnosti formou tak dokonalou, že právem všichni se těšili na další vystoupení. — I v tělocvičně zavlád ruch, který už lze nazvat předstetovým. Vedle mladších bratří závodníků — jsou to i starší bratři, kteří pilně nacvičují sletová prostná. Ženy ovšem nejsou pozadu, ba zdá se, že si chtějí udržeti primát v rychlosti a důkladnosti při nacvičování prostných a přípravě na závody.

Nazdar!

Ze Slavičína-Mladotic. 28. října t. r. sehrána byla u nás divadelní hra „Zelené království“, kterou napsala Rajská. Hře byl předestán vzpomínkový projev ke státnímu svátku, který vhodně proslavil starosta jednoty br. Sýkora. — Úspěch kusu byl u širších vrstev dobrý, i četná návštěva dokázala zájem o naše divadlo. S povděkem vítali jsme opět po delší době s. Lidku Vozákovu v úloze Šmerdové, která svým nakažlivým smíchem rozesmála kde koho. Z celkového hereckého podání našich herců odnášelo si obecenstvo méně uspokojení, než očekávalo při podobném obsazení rolí. Na některých hercích byly zcela zjevné indisposice. Doufáme, že tak vždy nebude a že se naši herci vynasnaží příštího 28. října v něja-é vypravné hře historického obsahu, aby nám dokázali, že jsou stále hodni našeho obdivu.

—ka.

Z Krhova. Naše pobočka prožívala letos jubilejní rok. Je tomu 10 let, co byla založena mateřskou jednotou bojkovskou. Ač se nám zdá, že naše činnost letos proti loňsku ochabovala, přece vykonalo se dosti. Cvičily všechny složky tělocvičné až na dorostence, pro které nemáme cvičitele, a obeslali jsme svými členy všechna veřejná okolních jednot. Zúčastnili jsme se svými cvičenci dosti početné krajského veřejného cvičení v Pěrově (3. m. 3. ž.), župního veřejného cvičení v Luhačovicích (4. m. 6. ž. cv.), žup. dětského dne v Luhačovicích (12 žáků, 15 žaček) a rozestavného běhu (2. m. 2. ž. 7. dorostu).

stének). Svě jubileum oslavili jsme veřejným cvičením, které se po všech stránkách vydařilo a bylo dostaveníčkem sokolské rodiny širokého okolí. Také po stránce vzdělávací byla naše činnost uspokojující, ač ne taková jako roku loňského. Sehráli jsme 2 divadla čes. pův. (Fr. Sokol-Tůma-Gorrali a Staříček Holuša) a jedno pův. cizího (Závody milionů), podnikli jsme jednu poučnou vycházku s žactvem a dorostenkami časné zrána na „Lokov“, kde jsme po celý den tábořili, pořádky jsme 2 programové zábavy a 2 členské schůze s proslovy. Pravidelných proslovů před členstvem, dorostenkami a žactvem počtem ubylo, ač se vřilo se cvičícími při cvičeních debatovali o sokolských věcech. Mimoto měli jsme jednu přednášku se světelnými obrazy a přednášku o životě a díle Dr. M. Tyrše. sme rádi, že aspoň jedna sestra nám letos prošla okrskovou i župní školou cvičitelskou a že sestry a dorostenky i žacky v ni získají dobrou vedoucí. Na jubilejní rok Tyršův se připravujeme s radostí a těšíme se, že o IX. stětu budou cvičiti v Praze i naši členové.

Malenovice. 40 let Sokola. Tělocvičná jednota Sokol v Malenovicích dožila se letos 40. výročí svého vzniku. Přes toto význačné jubileum nepřechází netečně, ale zdůrazňuje je ve svých podnikcích. — Oslavy zahájil vzpomínkový večer 16. května (den zrození zdejšího Sokola), na němž zvlášť hluboce působila účast starých bratří, kteří ještě zbyli z těch, již stáli u kolébky zdejšího Sokola. Následuje řada jubilejních sokolských podniků. — 18. a 19. července ve velkých rysech v přírodě v zahradě Sokolovny provedena „Fidlovačka“ od J. K. Tyla, při níž náležitě se uplatnili nejen naši známí dobří herci, ale i dorost a žáci. Podnik v krojové výpravě byl velkolepý a mravní úspěch dokonale. — Veřejné cvičení 16. srpna svým rozsahem a prvotřídním provedením ukázkou cviků prostných, na nářadí a her mělo skutečně slavnostní ráz a dělalo jen čest 40leté práci Sokola. — V rámci oslav 28. října výborně se hráno Jiráskovo drama „Otec“. — Nelze nevpomenouti též nejvýznačnějšího našeho jubilejního podniku, který bude pro další léta upomínkou na letošní výročí. Je to naše nová Sokolovna, vystavěná br. Horákem. Máme ji již šťastně „pod střechem“ a příštím rokem „svůj nový domov“ otevřeme. — Co chystáme? O vánocích 25. a 26. prosince sehrajem Čapkovu hru „R. U. R.“ — Veselý Silvestr připravuje bratr náčelník výstupy a aktovkami.

Z Krhova a ze Bzové. Divadelní ochotníci pobočky Krhova zahráli si 6. prosince t. r. v Sokolovně ve Bzové divadelní hru Fr. Sokol — Tůmy: Staříček Holuša. Ačkoliv nacvičování této dosti obtížné, ale krásné hry dělo se s mnoha nesnáze, pokud se týká výběru osob, tak zvláště pro neochotu místního hostinského, kde se obyčejně hrává, a už se i zdálo, že se hry sejde — přece ochotou a laskavostí bratří sousední pobočky ve Bzové bylo umožněno hru sehrátí tím, že pobočka ve Bzové nám povolila hrát u nich na prostorném a prakticky upraveném jevišti ve vlastní jejich Sokolovně. A hrálo se nám jako u nebi u přirovaání s našim rozkládacím jevištěm, se kterým se těšíme v hostinci u nás. Nevím jak jsme se líbili bzovským občanům sehráním hry, jsme však bratřím ze Bzové vděční za podání bratrské ruky pomocné v těsní, v níž jsme se vinou okolností octli, a byli bychom rádi, kdyby se nám naskytla brzy možnost jejich ochotu jim oplátni. Bratrský dík Vám za to!

Nazdar!

Režisér.

Ze Svatobohic. Na oslavu národního svátku sehraja byla dramatickým odborem dne 25. a 28. října div. hra „Bílý lev“ nár. hra se zpěvy od Kubíka za režie br. Kláška. Divadlo a celá hra byla dobře nastudována až na malé nedostatky ve zpěvu, které nebyly s hudbou dobře nacvičeny a to ve II. a VIII. obrazu. Jinak ale tato výpravná hra celkem dosti dobře dopadla. Nejvíce tentokrát vynikl br. Slavík, který hrál hlavní úlohu Dr. Daneše a pak jeho věrný sluha (br. Klášek), ač i ostatní se vynasnažili a také čestně obstáli, začož sklidili všeobecnou pochvalu obecnstva.

100. výročí narození Tyršových vzpomenuo dne 8. listopadu povinnou přednáškou na téma „Dr. Miroslav Tyrš, jeho život a dílo“, přednášel br. okr. vzdělávatel V. Zaoral. Poutavá přednáška vyslechnuta byla se zájmem

až do konce, škoda jen, že účast na této byla tak slabá! Bratři a sestry, nemyslete, že je to také Vaší povinností, abyste se i přednášek v plném počtu zúčastnili? K.

Napajedla. Dram. odbor Sokola v Napajedlích sehrál v neděli dne 15. listopadu v rámci sletové divadelní soutěže komedii „Transport č. 20“ od Vrbského a Štěpánka. Hra byla velmi pečlivě nastudována v režii br. Böhma a rovněž výprava byla skvělá. Zejména paluba lodi byla náležitě vystižena a rovněž působila mile a přirozeně scéna v kavárně v Singapuru. Jen světla, t. j. slunečního záru bychom více čekali, žel, že ochotnická jeviště téměř všude nemají dnes značně drahých aparátů osvětlovacích. — Z výkonů třeba se zmíniti o temperamentním podání poručíka Jiřího br. Böhma, který nezapřel, že pohybování v legionář. stejnokroji mu nečiní překážek a že role tato mu dokonale sedí. Jeho druh, kapitán Jan, v rukou br. Košuta, byl pravý opak a zejména ve vojenských scénách měl býti ostřejší slovem i pohybem. Sestra Bělsková pojala paní Hedvu hodně mladistvě žensky, nikoliv rafinovaně vdovskly, přesto však zhostila se této velmi nesnadné role čestně a zejména ve třetím jednání měla velmi šťastné chvíle. Br. Mišurec jako střelec Franta snad byl tentokráte na plných 100 proc. disponován. Velmi dobře zapadal v soubor těchto ochotníků br. Přidal, který vytvořil svůj vlastní typ podivína Robina. Jeho naprostý klid, rozvážnost slova, odměřenost gesta prozrazovaly zkušenost ochotnickou. Celkem trpělo toto představení jakousi pochopitelnou nervositou, která se jevila buď v překotně rychlém spádu řeči nebo v nemístném dušení slov. Přirozená mluva, řádná artikulace slov, jest hlavní podmínkou divadelního umění. Maskám až na Robina chyběly stopy po vřelém slunci tropickém. Přesto mělo divadlo na úzké poměry velmi pěknou úroveň a jistě bude pobídkou jednotě napajedelské k další činnosti. K. S.

Z Nemočic. Oslava v rámci Tyršových oslav pro rok 1932 Dne 22. listopadu t. r. pořádala pobočka Sokola v Nemočicích vzornou tělocvičnou besídku za velké účasti posluchačstva. Ani bychom nevěřili, že může býti tak živý zájem o sokolskou besídku v naší obci. Na 300 diváků tlačilo se v nevelké místnosti br. Peterky. — Besídka započala slavnostním proslovem okrsk. vzdělavatele br. Zaorala z Kyjova „O životě dr. Mir. Tyrše“. Hrobové ticho dospělého posluchačstva nejlépe svědčilo o zájmu posluchačů na hodinu trvající přednášce br. Zaorala. — Tato besídka byla třetí ve dvou letech. Řekneme li, že na první bylo návštěvníků mnoho, na druhé více, musíme s radostí uznati, že na této jich bylo nejvíce. Br. Zaoral pověděl našim lidem to, čeho ještě neslyšeli (jak při debatě po besídce doslechnuto), vylíčil jim dr. Tyrše jako největšího Čecha z doby rakušácké, jako nejmladšího společníka všech upřímných Čechů atd. Po proslavu následoval tělocvičný pořad podle „Vzpomínek naší babičky“ ze sbírky tělocvič. novinek od Boh. Bílka. Cvičili žáci s kruhem, žákyně provedly dramatisaci písně „Letěla bělounká holubička“. Starší žáci provedli první a druhý oddíl a dorostenky I. oddíl sletových prostných na IX. sletu a muži předvedli zápasnické prvky. Besídka skončena obrazem „Mrtvá baterie“ a přednesem básně. — Vstup na besídku byl volný, což právě umožnilo v dnešní nezaměstnanosti tak četnou návštěvu. Posudek odcházejících: Bylo to pěkné, podruhé zase přijdeme. — Na shledanou! — Zdar! O. V., vzdělavatel.

Kyjov. Dne 29. října konal Sokol slavnostní valnou schůzi na oslavu 60. výročí trvání, neboť právě před 60 lety svolána byla na den 29. října 1871 ustavující valná schůze tělocvičné jednoty Sokol v Kyjově. Po uvitání přítomných starostou jednoty brem. M. Urbanem zvolen byl čestným předsedou této schůze br. Dr. K. Kozánek, bývalý dlouholetý starosta Sokola kyjovského. Ten pak ve své srdečné promluvě vylíčil první těžké začátky naší jednoty. Po něm starosta jednoty, br. M. Urban, vřele promluvil o podstatě myšlenky Tyršovy. Jednatel br. Martinec vzpomněl členů zemřelých, jakož i padlých ve světové válce a poděkoval veřejnosti a všem, kteří naše snahy podporují. Pak následovaly ukázky činnosti tělocvičné a všech odborů. Každé ukázce předcházela výstižná proslov náčelníka, náčelnice a předsedů jednotlivých odborů. Všechny ukázky byly svědomitě připraveny

a proto i potlesk, jimž všichni účinkující byli odměňováni, byl poctivě zaslužen. Zvláště ukázky dramatického odboru vzbudily zasloužený obdiv. I ti, kteří byli už ke konci netrpěliví, byli odměněni za svou trpělivost velice pěknou zvukovou veselohrou. Návštěva byla veliká, nálada byla opravdu sokolsky radostná a povznášející.

Z Nechvalina. Dne 28. října t. r. oslavila naše jednota svátek našeho Osvození s oslavou 100. výročí narození zakladatele Sokolstva, Dr. Mir. Tyrše, tímto programem. 1. Proslov: „Tyrš a jeho význam“, br. Bělíča. 2. Cvičení s košíkem (Hold Tyršovi) — starší žákyně. 3. Recitace: (K pohřbu Mir. Tyrše, Památce Mir. Tyrše, Náš národ, sborové: [sme ještě malí, maličci.] 4. Na trávníčku, rej dorostenek. 5. Žákyně — rytmické hry se zpěvem. 6. Jířkův sen, žáci. 7. Vzorný vlastenec (fraška o jednom jed. [Číslo byla velice krásně nacvičena, což obecnostvo rádo uznalo s povděkem; dík náleží ses. M. rtincové, jež si vzala tu drobotinu na starost. Také proslov br. Bělíče byl velice zajímavý když v něm zdůrazňuje, že věc sokolská není, pro politické strany, ale pro národ; kdy právě v Nechvalině si myslí jedna skupina politické strany, že Sokol jest zbyččný a hledí nás co možná nejvíce, když se něco pořádně, finančně zeslabí. S úspěchem byla také sehraána fraška „Vzorný vlastenec“, což obecnostvo potleskem rádo doznávalo. Přejeme si, abychom se více semkli a dokázali, co dovede kázeň sokolská.

Josef Novák.

Ze Žlutavé. Na oslavu svátku Svobody a 100. výročí narození Dr. Mir. Tyrše pořádala naše jednota 28. října 1931 akademii. Před akademií uspořádali jsme za spoluúčinkování hasičského sboru a za doprovodu hudby lampionový průvod vesnici k pomníku padlých, kde po proslovu a zapění hymen průvod odebral se do spolkové místnosti, kde konala se akademie. Program akademie byl velmi pestrý; střídaly se recitace, scény a ukázky cviků všech složek jednoty. Žáci cvičili různosti a tyče, žačky kroužky a tanečky, dorosteni prostná, muži šestku, tyče, nářadí a skupiny na bradlech a ženy prostná. Všechna cvičení provedena byla přesně a pěkně. Obecnostvo jednomyslně projevilo kritiku: bylo to velmi pěkné. Dlouhá, těžká a často nevděčná práce br. náčelníka Fajta přinesla dobré ovoce. Největší zásluhu o zdar akademie má jen on. S největší ochotou a láskou věnuje se sokolství v naší malé jednotě. Sám vede všechna cvičení a není jediného podniku, o jehož plný zdar by se br. Fajta nepřičinil. Je zkrátka srdcem a duší naší jednoty. A to jeho srdce bije nadšené a rozlévá lásku a nadšení po celém těle naší jednoty. Je málo lidí tak obětavých, kterým by sokolství opravdu přirostlo tak k srdci jako br. Fajtlovi. Naše malá jednota vyvíjí činnost daleko větší než mnohé jiné početnější jednoty. Osobních věcí a polemik, které často bývají brzdou rozvoje činnosti, u nás neznáme. Během akademie o významu dne promluvil vzdělavatel br. Knesl. V delší řeči pak probral život Tyršův, nastínil historii národního našeho odboje až po osamostatnění a podrobně zmínil se o velkém jeho významu pro naše národní obrození. Tyrš plně chápal se našeho národního programu a veškerá jeho snaha, smysl života a idea nesla se k jedinému cíli: připravit sokolstvem celý národ pro možné osamostatnění. Co Tyrš započal, Masaryk dokončil. Přednáška byla vyslechnuta s neobyčejným zájmem a jistě úkol svůj plně splnila.

B. K.

Vracov Tyršův večer byl uspořádán dne 20. 9. 1931 o 8 hod. večer s tímto pořadem: „Život a dílo Dr. M. Tyrše“ přenesl vzděl. Homola. Pak byla čísla hudební (kvarteto), dorostenky zacvičily „Koničky“, dorost skupiny, ženy rytm. prostná. Tyršův večer byl zakončen výstupem „Hold republice“. Po oslavě odebrali se účastníci na náves, kudy proběhla o 11. hod. večerní štafeta.

Uh. Ostroh. Dramatický odbor sehrál večer dne 28. října veseloherní novinku o 3 jednáních „Jen žádnou od filmu“ neb (Minulost pana účetního), repert. hru Buriánova divadla od Arnolda a Bacha. Hra tato obsahuje 6 dám. a 5 pán. rolí. Pro tento den byla veselohra opravdu novinkou a doznala od plně navštíveného hlediště ocenění. Je v ni mnoho slovních obrátů, kde obecnostvo ze smíchu nevychází a proto hra plně uspokojila.

Obsazení úloh velice dobré, dekorace vhodně volena, a spád hry dobrý. Zvláště dobře úlohu sehrál účetní (br. Pařízek), továrník (p. Urx), též manželka Rézi (s. Žáčková) s vervou její vlastní a Julie (Dor. Sonnenfeldová). Rovněž i ostatní úlohy dobře a ke spokojenosti provedeny.

Uh. Ostroh. Dne 28. října t. r. uspořádáno v Sokolovně v 10 hod. dopol. Okresním osvětovým sborem, místní osvětovou komisí a těl. jedn. „Sokol“ pod protektorátem měst. rady v Uh. Ostrohu, obec. rady v Ostrož. Předměstí a Kvačic slavnost na oslavu svátku Svobody, na které měly účast: hudeb. kapela p. Straky, místní pěvecké sdružení za obětavého řízení bra. Borůvky, klavír. doprovodů pí. Rečkové a sl. Němcové a housli p. Hobzy. Přednášejícím byl br. Šterba, odb. učitel z Uh. Hradiště. Slavnost byla důstojná a čteně navštívena (ovšem obec. rady z Ostrož. Předměstí a Kvačic nebyly zastoupeny), veškerá čísla dobře podána, zvláště čisto housli s doprovodem klavíru (pana Hobzy s pí. Rečkovou) doznalo zasloužené pochvaly. Br. přednášející osvětlil svátek Svobody a odmítl se vsi důrazem všechny útoky vůči p. presidentu a hradu, což přítomnými vzato s uspokojením na vědomí.

Z Milotic. Naše pobočka uspořádala v neděli 29. listopadu kurs rytmického tělocviku. Jako cvičitelky byly pozvány čtyři sestry z Brna. Kurs začal ráno v 9 hodin a trval do půl 13. hodiny. Sestry probraly z rytmiky, co se dalo probrati. Cvičily na čítání, hudbu i zpěv a ukázaly sestram cestu, jak proniknouti do tohoto směru tělocvičného. Kurs byl přístupný pro dorostenky a ženy. Škoda, že z cizích jednot přišlo účastnic tak málo. Přítomny: 1 sestra z Koryčan, 2 z Bukovan a 1 dorostenka z Bukovan, 10 žen z Milotic, 5 dorostenek, celkem tedy 19 účastnic. — V sobotu večer 28. listopadu pořádala naše pobočka akademii, jejíž program byl vyplněn jen ženskými složkami. Program: 1. Sestra náčelní uvítala přítomné a sestry z Brna. 2. Potom sestra B. Úlehlova z Brna krátce promluvila na thema: Žena a tělesná výchova. 3. Myši bál (Klouček-Liška-Kordík) zacvičily žáčky. Pěkná skladbička, trochu nesecvičená, což bylo vinou malých cvičenek. 4. Gymnastika — pěkné číslo sester z Brna, plně pružných pohybů, hraničících mnohdy s akrobatičností, zacvičená při tlučení na bubinek. 5. Tanec na počku z Prodané nevěsty (Bílek) — dorostenky. Dorostenky cvičily vždy střídavě jedna za slováckého šohaje, druhá za děvuchu. Pěkné. 6. Černý a bílý — nejlepší večera. Byla to pouhá improvizace dvou sester z Brna na výňatek z románu E. Sokola „Černý a bílý“. Jedna sestra předvedla černého (Zlo) — druhá bílého (Dobro). Cvičily při recitaci. Skvělá ukážka, jak lze rytmicky tvořiti na prosu či básně. 7. Rej na národní písni (Dubová) — lehoučka, ale zato úplně přesně zacvičená věc sestrami. 8. Ruská pošta (Trojka) — zacvičilo 8 žaček (2 Trojky). Velice pěkné. 9. Motýlek — rytmická skladba na hudbu. Motýlek poletuje vesele po louce, raduje se ze života. Přijde zlý člověk, honí jej, motýlek uniká, člověk mu zláme křídlo a motýlek umírá. Velice pěkně předvedené číslo sestrou H. Zapletalovou z Brna. Musela opakovat. 10. Panáci (Bílek-Komzák) — zacvičily sestry v úborech šašků. Pěkná a pro obecenstvo vděčná věc, o čemž svědčí opakovaná čísla. 11. Gopak — tanec námořníků, spíš ukážka baletu. Předvedly sestry z Brna. Musely opakovat. Pěkný večer, jehož nemohla pokazit ani porucha elektr. světla.

Strážnice. V den Svobody a na počest 100. výročí narození našeho sokolského velškána měli jsme tělocvičnou akademii, která se pěkně v každém směru vydařila, o čemž svědčí neutuchající potlesk obcenstva. Zvláště ta drobotina (a to cvičení a trpělivost sestry náčelní) se nejlépe líbila. Blaničtí rytíři, bylo zvláště pěkné číslo. Bylo by však nevděkem nevzpomenouti svátečního řečníka a našeho milého hosta, bra. Dra. Jaroslava Kouckého ze Zabřeha. — Ty technické chybičky příště odpadnou, o to se postaráme.

Nechvalín. 28. října 1931 večer byla uspořádána Tyršova oslava s tímto pořadem: a) „Dr. Mír, Tyrš a naše osvobození“, přednesl Cyril Bělíč. b) Žákyně: Hold Tyršovi. c) Sbor žáků a žaček, „Svůj k svému“ nacvičil učitel Josef Zabloudil. d) Recitace. e) Rytmické hry se zpěvem — mladší

žákyně. f) „Na trávníčku“, rej dorostenek s doprovodem houslí. g) Jířkův sen (žáci). — Vstup volný, návštěva velmi slušná. Děti navštívila sestra uč. Vlasta Martincová.

Z Luhačovic. Vzpomínka na Viktora Dyka. — V neděli 8. listopadu 1931 o 2. hod. odpo. uspořádala sokolská jednota Vzpomínku na Viktora Dyka, básníka českého osvobození. V zahajovacím proslovu zmínil se starosta br. Krystýnek stručně o významu Dykově pro český národ, vzdělavatel Zatloukal ve své přednášce vylíčil nejprve politické, kulturní a literární prosfědi 90. let minulého století, objasnil Dykův vývojový proces, jak se jeví v jeho epických a lyrických sbírkách, nakonec pak zdůraznil j. ho význam v boji za osvobození národa. Doplákem obou proslovů byly recitace z Dykovy válečné tetralogie (Lehké a těžké kroky, Anebo, Okno, Poslední rok) a z jeho první sbírky poválečné. Byly to básně Paut, To je ta vyvolená země, Apostrofa (s. Koppová), Hlas mrouců, V mrtvé zátoce, Zpěv noci 1. května 1918 (s. Marušniková), Země mluví, Píseň noci 29. října, Vogelfrei (br. Krystýnek). Úroveň pietní vzpomínky na mistra Viktora Dyka byla neobyčejně zvýšena zpěvními a hudebními čísly, jež předvedli členové klavírního tria z Uh. Brodu (br. O. Halma — housle, br. Fr. Halma — Violoncello, s. M. Vařechová — klavír) a s. R. Jázová z Těšova u Uh. Brodu (zpěv). Ze zpěvních čísel byla na pořadu V probuzení od V. Nováka a Zastaveničko od Fr. Schuberta, z hudebních Trio Adur (Vivace) od J. Haydna, Impromptu od K. Pečka, Ave Maria od Bacha — Gounoda (přídavek) a pak klavírní koncertní transkripce Má vlast od B. Smetany — J. Kaana Proslovy, recitace, čísla zpěvní a hudební se vhodně střídaly. K intimitě Dykova odpoledne přispělo i vkusně zařízené podium, kol něhož byly postaveny vavřínové keře, ochotně zapůjčené fidejistvím lázni, i odpolední slunce, ztlumené poněkud okenními záclonami, a konečně i ty krásné kytice, věnované účinkujícím sestrám z Uh. Brodu a z Těšova. Návštěva byla dobrá — na 140 osob, především žen; potěšila účast mládeže; zato sítidni a starší generace mužů byly jak obyčejně málo zastoupeny; jejich menší účast vysvětluje se nevalným smyslem pro duchovní hodnoty tohoto rázu.

Napajedla. Sokolská akademie 28. října 1931 byla čteně navštívena a měla velmi pěkný průběh, ba lze říci, že byla zdařilejší, nežli minulá léta. Zahájena byla hymnami a krátkým proslovem vzdělavatele br. Böhma. Mužský 23 členy čítající sbor zapěl Bendův chorál a Lvovo „O hory, hory“. Sbor jest nyní doplněn v b. sech, takže celkový výkon byl velmi vyrovnaný a zejména Chorál vyzněl velmi dobře. Skupiny dorostenců na koni na šif byly početné a dobře stavěné. Snad by se mohlo příště zvolit skupin méně, ale opakovati každou dvakrát za sebou. Dorostenky předvedly „Rej r. salak“ od Wagnerové. Celek měl dobrou souhru a i při té vynikly jednotlivé solové tance. Ukázala se ale naprostá nutnost frontálního osvětlení, bez něhož není možné divadlo ani akademie. Bez něho vidí obecnost pohybovat se vpředu jen tmavé siluety. Smíšený 40i členný sbor zazpíval Strěbřivou „Českou píseň“ za řízení řed. Götze a klavírního doprovodu s. Urbanové. Až na závěrečný akord nelze provedení něčeho vytknouti. Muži uplatnili své schopnosti na bradlech a zaskvěli se přímo ve volných sestavách. Jest viděti, že mají velmi dobré vzory i vedení. Pěkným číslem byla „Taneční prostná žen“ od Holečkové. Pestré suknice s rudým pasem přispěly značně k zvýšení celkového dojmu, zejména v poslední větě, jež byla nejlepší. Program byl ukončen symbolickým cvičením „Vítězství sokolské myšlenky“ od Plánčiky a velmi dobrý úspěch zeslaben byl jedině malou prostorností jeviště. Odstranění tohoto nedostatku není však v moci cvičících a mělo by býti jedním z největších příštích úkolů celé jednoty.

Strážnice. V rámci Tyršových oslav uspořádali jsme dne 25. října přednášku se světelnými obrazy, na niž jsme si pozvali bratra plukovníka legionáře Aloise Randáka, osvětového pracovníka z Olomouce, jehož vřadnou schopnost poznali jsme již na pohřbu bratra Rychmana ve Bzenci. — Přednáška na thema „M. R. Stefánik a jeho život“ vyzněla u nás imponantně, a doporučujeme bratrským jednotám, aby se s tímto obětavým a demokra-

tickým řečníkem obeznámily a ho zvaly do svých Sokoloven. Naše jednota si ho na jarní oslavu již zamluvila.

Oslava 28. října v Sokole Napajedla. V neděli dopoledne konaly se závody žactva s draky. Zúčastnilo se celkem 14 záruk a zvítězili ti: za největší draky Bilek, Dupal a Pavlica; za nejpěknější draky Sudolský, Obereigner a Menšík. Nejvýše vyletěl drak Němcův, Dupalův a Kralíkův. Jako ceny byly věnovány soška p. presidenta, knihy a časopis Vzkříšení. Ve středu konal se přesně v 11 hodin hvězdicový štafetový běh, jehož se zúčastnilo 55 běžících členu, členek, dorostenců a dorostenek. Všichni byli přes nepříznivé počasí přesně na místě a se zdarem celý náš závod ukončili. Běželo se z pěti stran a jako první doběhla štafeta od Otrokovic v čase 3 min. 30⁸ vt. Druhá byla štafeta od Topolné v čase 3 min. 32⁹ vt., třetí od Žlutavě v čase 3 min. 37⁸ vt., čtvrtá od nádraží v čase 3 min. 40¹ vt., pátá z Komenského třídy v čase 3 min. 40² vt. Všechny trati měřily 1400 m.

Z Milotic. jako každého roku, tak i letos uspořádala naše pobočka Mikulášský večírek. Veselý smích a hlučný potlesk po jednotlivých číslech byl důkazem dobře nacvičeného programu. Některá čísla musela být opakována. Obzvláště překvapil nás br. Konečný svým kupletem „Dej to koště z ruky“, při němž mohl každý smíchem prasknout. Neméně cenná čísla byly písně: Má Hawai, země lásky, To neznáte Hadimršku, Za školou, Mě koupali co děcko v horký lázni, Vojači, hoši malovaný, a j. Vrcholícími čísly smíchu byly jednoaktovky: „Fajfndekl pana lajtnanta“; dobře zahráno až na pana lajtnanta, který v některých výstupech trochu přeháněl. „Pantáta Vohnout po prvé v divadle“, ve kteréžto aktovce starosta Vohnout i se svou Barčou triumfovali nad všemi herci. Konečným číslem byla mikulášská nadička. V přestávkách účinkovala sokolská hudba. Litují bratři a sester, kteří se nezúčastnili tak pestrého večírku; přišli tím o krásné a ušlechtilé pobavení. — Podobným večírkům přejí mnoho zdaru!

Malenovice. Divadelní odbor Sokola sehrál 6. prosince před mikulášskou nadičkou hru z nynějšího života od B. Rajske-Smolíkové „Její Veličenstvo láska“. Hra se všeobecně líbila, oč nemalou zásluhu mělo zdarilé její provedení. Výstižně byly prodány úlohy Věry, ředitele a notafe. Rovněž dobrý byl šafář a šafářka. I v drobnějších úlohách byla zřejmá snaha účinkujících zhostit se úkolu co nejlépe.

Z Luhačovic. — Dětská besídka. V neděli 22. listopadu 1931 o 2. hod. odp. uspořádal sociální odbor Sokola s Ochranou matek a dětí dětskou besídku ve velkém sále Sokolovny. Děti, cvičící v Sokole, i jiné děti z obecné a měšťanské školy, zaevidly čtyři čísla tělocvičná: Medvídkové (J. Válek — J. Vlk), R tmická hra s kapesníčkem — rokoková taneční scéna (B. Bolek — M. Clement); Deset malých černoušků (Liška — Ktoucek — Kordík); Dvanáctka (J. Kolář); zahrály tři kratičké skladbičky pro housle a klavír: Dudák (Ferd. Sládek), Z domoviny (Jos. Zemla), Ples v domě Kapuletů (Ch. Gounod); předvedly sedm divadelních výstupů, většinou veselých, některé i se zpěvními vložkami: Večer, noc, ráno (A. Bohdanecký), Čary kuchaře Rosťenky, Zaječí sněm, Jak v Kocourkově chytili zloděje, Kouzelník Kulliferdus Grandi (všechny čtyři výstupy od Jar. Práchy), Kašpárek chytí zloděje (Jos. Drozd), „Slečny“ (Jos. Zemla). Při všech vystoupeních snažily se děti provést všechno co nejlépe. Besídku připravily sestry Zatloukalová, Mikulcová, B. Vokurková, Koppová a bratři J. Kolář, Hládek, Zatloukal. Klavírní doprovod k tělocvičným číslům zahrála s. Sosíková. Návštěva byla velmi slušná; mezi návštěvníky tvořily většinu děti, přišla se podívat i odrostlejší mládež, též ženy, jen mužů bylo málo. Mravní i finanční úspěch byl velmi dobrý.

Vnorovy. Letošní sv. Svobody oslavili jsme opět jako v minulých letech výpravnou divadelní hrou a tělocvičnou besídkou. V neděli 2. X. 1931 odvažně sehráli naši obětavi herci „Strakonického dudáka“. Kdo zná stavbu tohoto klasického Tylova díla, dovede ocenit velkou práci, kterou věnoval náš divadelní odbor této hře, kladoucí neobvyklé požadavky zvláště malému venkovskému jevišti. Než všechno se dokázalo! Nebylo překážky tak veliké,

aby se před ní couvlo. Nepochopení, malá účast, hmotný nedostatek, jakási stísněnost a obavy, neochota mnohých bratří — to všechno statečně přemohly vedoucí sestry Mastná a Hermanová, které si obstaraly chybějící potřeby i ze sousední Strážnice a Veselí. Výsledek je mohl uspokojiti: dobře podané úlohy byly důkazem svědomité přípravy. To uznali i naši četní milí hosté ze Strážnice, kteří zajisté mají vytříbený vkus! Děkujeme jim na tomto místě za mravní podporu a těšíme se, že k nám opět někdy zavítají! — Tělocvičná besídka, uspořádaná 28. X. 1931, zazářila kromě jiného zvláště účinnými světelnými kuželi a pěknou rytmickou rejí na Dvořákovu hudbu. Naše drobtina (zvláště začky) sklídila všeobecnou pochvalu za svižné výkony. Litujeme, že mužům se nepodařilo předvésti všecko v tom rozsahu, jak měli v úmyslu. Těšíme se, že v březnu nebudou již mítí tolik překážek při návniku jako tentokráte. — Dne 6. prosince 1931 jsme se upřímně zasmáli. Fraška „Na manželské frontě klid“ byla sehrána s chutí a s úspěchem. Zdálo se, že komických výjevů bylo někdy až příliš mnoho, Hra se všeobecně líbila našemu obecenstvu. Je dobré, že se u nás začíná prováděti rozumná zásada o dělbě práce. — Co nám přinese Silvestr, bratře Trávníčku?

Ze Strážnice. Dne 29. listopadu sebral náš divadelní odbor frašku „Archa Noemova“ od Lokaly kus ke zacvičení nových sil velmi vhodný. Je potřeba u nás dokázat, že to jde, jen chtit, což je ovšem hlavní věc. Cvičení dělá mistra, a ti, kteří to umějí, museli se též učit, a jest jejich sokolskou povinností (když již v Sokole jsou) poskytnouti možnosti svému umění též naučit jiné, a hlavně náš divadelní dorost nabádat a povzbuzovat k tomu, aby se toho nebál. Právý opak ovšem činí ten, kdo říká, že to nejde, poněvadž není k tomu lidí. Tedy, bratří a sestry začátečníci, jen beze strachu a s chutí do toho a půl bude hotovo. Těšíme se na „Popelku“ — tedy ať nezůstane někde v koutě a přijde brzy na jeviště. a.

Z Luhačovic. — Ideová škola pro nové členy. V neděli odpoledne 13. prosince 1931 konala se ideová škola pro nové členy, přijaté v letech 1929, 1930 a 1931; z obou prvních ročníků jen pro ty, kteří školy nevychořili v minulém roce. Někteří bratři a sestry se nedostavili, ani se neomluvili, ačkoli byli pozváni, což jim br. starosta v úvodním prosluvu veřejně vytkl. Po zahájení školy přednášeli vzdělávatel Zatloukal o Tyršovi a Fügnerovi a o dějinách Sokolstva, starosta br. Krystýnek o myšlence sokolské, jednatel br. Hládek o zřízení sokolském a zdravotník br. Dr. Vala o zdravotvědě sokolské. Ke konci složilo 18 nových členů, mezi nimiž byli i tři bratři z pobočky v Rudicích, sokolský slib do rukou br. starosty. Po složení slibu odebral si každý nový člen za 2 Kč brožurku O sokolstvu a Sokolstvu, kterou zpracovalo předsednictvo vzdělávacího sboru sokolské župy Jana Máchala v Brně a která ve formě otázek a stručných odpovědí obsahuje trefť toho, co bylo pověděno v přednáškách ideové školy. Neškodilo by, kdyby i starší bratři a sestry požívali se občas do knížičky a přečetli si zvláště v části o myšlence sokolské některé odpovědi na velmi zajímavé otázky. Celkem bylo přítomno 40 osob, mezi jinými i mnoho členů správního výboru. jz.

Ze Strážnice. Naše jednota se odhodlala uspořádat letos taneční hodiny. Začátek byl ovšem těžký, ale posléze se to přece rozhoupalo, a jde-to prý dobře. Návštěva dobrá, účastníci (většina) spokojeni, jen ta prodloužená snad byla prý trochu upiata; nebyl jsem tam, nemohu tudíž vlastního úsudku projevit, ale ze zkušenosti vím, že když má jedna lepší šaty než druhá, to už je příčina k řečem. Správně zdůrazňoval bratr starosta, že to budou sokolské taneční, a to by si měl „každý“ člen Sokola uvědomit vždy a všude, tedy i v tanečních, že si máme být rovni. a.

Z Přečkovic. 13. výročí naší samostatnosti oslavila naše pobočka žákovskou akademií 25. a 28. října s pestrým programem. Na ni po prvé se ukázali veřejnosti ve hrách „Běžel tudy zajíček“, „Práce“, „Motýlkové a květinčky“, a ve sborové recitaci se srdíčky „Tatičkovi“ a v tanečku „Holka modrooká“, naši nejmenší, rozlomili bratříčkové a sestřičky, kteří pilně a svelkou chutí chodili do cvičení a nemohli se již ani dočkatí pro ně tak slavnostního okamžiku. Akademie byla zahájena dětským sborem „Tichý podzim“ a prosluvem

o významu 28. října, načež nasledovala jednotlivá čísla. Nejprve odcvičila malá drobotina k úplné spokojenosti obecnstva a hlavně svých mamiček, o čemž svědčil potlesk, jimž byla odměněna. Nato cvičili nejstarší žáci společné cvičení s kládou, poněkud obtížné, ale dosti přesně a bezvadně, větší žačky cvičení s tyčemi a obručemi, kteréžto svým ladným provedením a vkusnou pestrou výzdobou obručí vyniklo, stejně jako cvičení největších žaček „Kuchařinky“, které bělostí svých čepcůků a zástěrek a dovedným zacházením s vařečkou ukázaly, že se v budoucnu dobře zhostí svého úkolu. Rovněž zdařilý byl taneček všech žákyň „Pampelišky“, méně zdařilé, pro nedostatek místa na jevišti a nesnadné ucvičování, cvičení loutek. Přestávky mezi jednotlivými čísly vyplněny recitacemi žáků a skupinami, z nichž pěkně působila skupina vztyčené vlajky se sborem „Vlaj, vlajko naše, věčně vlaj!“ Symbolickou skupinou „Za vlast...“ která svým zjevem upoutala mysl všech diváků a dařá ožiti všem hrůzným výjevům válečným, jak o tom svědčilo napiaté ticho, které zavládlo při zvednutí opony a zapěním národních hymen, akademie ukončena. 6. prosince sehrál dram. odbor po celoroční přestávce po prvé velmi libivou, vesel u operetu „V našem pivovaru veselé jsou tváře“. Že ji obecnstvo vděčně přijímalo, svědčil neutuchající smích a velký potlesk, kterým byli herci po každém jednání odměňováni. Jako poslední hru v tomto roce, připravujeme na vánoce hasičskou hru „Pro čest hasičstva“.

Kyjov. Dne 15. prosince 1931 konala se členská schůze o 8. hodině večer v malém sále Sokolovny. Na pořadu bylo skládání slibu nově přijatých členů, jež uvítal krátkým prolovem bratr vzdělavatel, který mimo to zmínil se o přípravách sletových a o podnicích naší jednoty. Pěvecký sbor rozloučil se na tomto večírku se svým dlouholetým členem Ing. Pudilem, vrch. radou s.át. drah, který odchází do Znojma. Za pív. sbor rozloučil se s ním br. dirigent, za jednotu Sokol starosta br. M. Urban, načež předseda pív. odboru br. Dr. Broček předal mu vkusnou adresu jako upomínku na úspěšné působení v našem sboru. Br. Gottwald přednesl báseň „Štafeta“ s bouřlivým úspěchem. Pěvecké sdružení zapělo několik sborů.

Bohuslavice u Kyjova. Naše jednotka pořádala v den národního svátku 28. října 1931 oslavu toho dne divadelní představení „A přece se vrátil“, od Pospíšila, kus ze života našich legionářů na Rusi. Před počátkem hry promluvil krátce a výstižně o významu toho dne br. místovzdělavatel Urič. Režisérka sestra Hrnčířová tentokrát obsadila ve hře téměř všechny úlohy novými mladšími silami, takže hra byla místy poněkud slabší, ale je vidět, že několik z nich budou dobří herci. Čistý zisk z této hry byl věnován na dobročinné účely. Místním chudým dětem na obuv darováno bylo 220 Kč a Dětský den v zemi Moravskoslezské 52:10 Kč. Zpravodaj.

Schůze župního předsednictva v Uherském Hradišti 17. prosince 1931.

Předseda br. Horák, zahájiv schůzi, vzpomíná zesnulých bratří Formandla, Koppa a j. a přechází ihned k projednání došlých přepisů. Žádost pobočky Milotic o osamostatnění, doporučená jednotou v Kyjově a brem žup. náčelníkem, vyřizena příznivě. Žádost jednoty Bzenec o župní slet v r. 1932 po zprávě bratra Staši se doporučuje k vyřízení záležitosti slavičinské delegovány Bojkovice a určen 27. prosinec.

Br. jednatel čte poděkování bratra Scheinera. Jednota uh.-hradištská děkuje za projev soustrasti k úmrtí bratra Koppa. Župa středomoravská v Přerově posílá 2 Zpravodaje v upomínku na slet. Č. O. S. oznamuje odeslání dotazníků župním divadelním zpra-

vodajům. Č. O. S. potvrzuje příjem 366.20 Kč pro Kukaňův základ. Hlášení nováčků: celkem 66 bratří Sokolů nastoupilo vojenskou službu. Prešov k loňskému dotazu odpovídá záporně. O. O. S. v Kyjově stěžuje si na jednotu v Bohuslavicích, že úmyslně rušila společné oslavy 28. října. Vyjádření jednoty Bohuslavic běže se s uspokojením na vědomí. Č. O. S. upozorňuje na přepis zemského úřadu, aby žádosti o schválení stanov podávány byly prostřednictvím Č. O. S. Trapně působila zpráva o velkém dluhu na Tyršův dům (Hluk, Lipov, Otrokovice)! V záležitosti Uh. Ostroh — Velká navržen věcný postup na základě určitých dokladů Úrazový odbor vyplatil za září, říjen a listopad 2.460 Kč. Č. O. S. a jednoty v Brodsku děkují za projev soustrasti. Dotaz knihovny Jurákovy v Turnově a fmy Vindyš a spol. v Radotíně. Župní pěvecký sbor se utvořil a je silný. Dluh za časopisy v župě činí 13.661 Kč. Členové jednoty Sobúlek, přihlášení pro župní kurs cvičitelský, odmítnuti, protože nebyli v kursu okrskovém.

Br. župní náčelník podává zprávu a oznamuje, že župní škola cvičitelská bude 3. 10. ledna. Odhlasováno, že jednotlivé jednoty mohou poslati jen po 1 bratru a 1 sestře, za další musí zaplatiti stravné 90 Kč.

Sestra župní náčelnice doplňuje zprávu náčelnickou a o schůzi vedoucích dorostu a schůzi župních náčelníků a o nové úpravě závodů zdatnosti.

Br. župní vzdělavatel podává zprávu o schůzi vzdělavatelské. První čísla Župních věstníků budou vypraveny slavnostně, všechny valné schůze mají se konati slavnostně, proslovy mají býti krátké, věcné a jasné. Škola Č. O. S. o Tyršovi bude 10. ledna 1932. Br. hudební zpravodaj prošel všechny sbory a práce se úspěšně rozvíjí. Podle zprávy bratra pokladníka uloženo 3.844 Kč, schválené vydání činilo 626 Kč, poplatky jednot a poboček 1.769 Kč, nedoplatky 40.127 Kč, na sletové dani není dosud zaplacen 10.376 Kč, na předplatném na Věstník předepsáno 7.260 Kč, zbývá uhraditi 3.116 Kč.

Br. divadelní zpravodaj oznamuje, že soutěže se účastní Uh. Brod, Uh. Hradiště a Napajedla. Uh. Ostroh se odhlásil pro onemocnění herců. Představení se konalo již v Napajedlích a Uh. Hradišti.

Br. redaktor navrhuje, kterak zvýšiti odběr Věstníku a zájem o něj. Uloží se povinnost všem členům výborů jednot odebrati župní věstník. — **Pozor!** — Uzávěrka bude nyní vždy 10. pro číslo téhož měsíce, tedy pro číslo lednové bude 10. ledna! Záležitost posudků uherskobrodských v minulém čísle Věstníku vyřídí si redaktor. Vaničkova knihovna byla poslána do Milotic. Knihovna dra Kozánka je již svázána, vazbu platí sám dr. Kozánek a bude opatřena podobnou skřínkou jako knihovna Vaničkova.

Br. statistikář uvádí ve své zprávě počet jednot 52, poboček 28, mužů 4.624, žen 1942, celkem 6.576.

V závěrečné debatě jednalo se o Tyršových oslavách, koncertu Pěveckého sboru, slavnostní valné schůzi, tělocvičné besedě, župním sletu, sletu žactva, putovní ceně Tyršově pro závodníky, výstavce a o slavnostním čísle župního věstníku. — K sepsání dějin župy hlásí se br. Konečný.

Příští schůze — čtení zpráv pro valnou schůzi župní — koná se ve středu 17. února 1932. Kř-

Pěvecký závod Č. O. S.

V podzimním rokování vzdělávacího sboru Č. O. S. bylo odhlasováno, aby u příležitosti všesokolského sletu 1932 uspořádán byl závod pěveckých sborů sokolských. Účelem soutěže je povzbuditi naše sokolské pěvecké sbory k usilovné a cílevědomé práci, povzněsti jejich úroveň a odhadnouti sokolskou práci na tomto poli v její jakosti a schopnosti.

Sestaven a schválen byl prozatímní řád, podle něhož bude provedena celá soutěž. Budou ještě vydány doplňky a pokyny podle zkušeností v župách. Uvádím zde přehledně nejdůležitější pokyny závodního řádu.

I. Účel.

Účelem závodu jest zjistiti zdatnost sokolských jednot a žup ve zpěvu sborovém a zvýšiti úroveň sokolského zpěvu.

II. Účast.

1. Závodu mohou se zúčastniti jednoty, okrsky nebo župy svými pěveckými sbory mužskými (příp. ženskými nebo smíšenými).
2. Všichni členové soutěžících sborů musí býti členy Sokola nejméně od 1. ledna 1932.
3. Župám ponechává se na vůli vyslati na závod buď jedno nebo několik sborových těles.
4. Lhůta k podání přihlášek končí 1. března 1932.

III. Doba a místo.

Závod bude 2. (případně i 3. a 4.) července vždy od 8.-12. hod. dopol. a od 14.-18. hod.

IV. Rozsah závodu.

1. Závodí se ve třech skupinách: A) sbory mužské, B) ženské, C) smíšené.
2. Ve skupině A) (sbory mužské) závodí se ve třech oddílech:
  - a) vyšší oddíl (nejvyspělejší);
  - b) střední oddíl (vyspělý);
  - c) nižší oddíl (méně vyspělý).
3. Nepřihlásí-li se do některé skupiny aspoň tři účastníci,

odpadá příslušná část závodu a dotyčné těleso závodí v nejbližší nižší skupině.

4. Závodí se: 1. v jednom sboru povinném, 2. v jednom sboru volném podle vlastního výběru, 3. v jednohlasé písni.

5. Povinné sbory jsou: 1. pro vyšší oddíl »Sv. Václav« od J. B. Foerstra, (podle posledních zpráv »Kyjov« od V. Nováka), 2. pro střední oddíl »Náš cíl« od K. Pospíšila, 3. pro nižší oddíl »Vlasti stráž« od J. Fialy. Pro ženské sbory je »Má hvězda« od B. Smetany, pro smíšené »Zlatý prestol« od Kličky.

V. uspořádání.

Účastník musí se dostavit přesně v den a hodinu jemu oznámenou, jinak odpadá ze závodu vůbec.

Dále se v řadě mluví o soudcích a soudcování, o stížnostech a odvolání a jiných podrobnostech, které budou projednány zvláště v každém sboru, který se do soutěže přihlásí. Všechny pěvecké odbory jednot, které jsou zastoupeny v našem župním pěveckém sdružení, dostanou podrobné pokyny.

Župní pěvecké sdružení.

První společná zkouška konala se 8. prosince v Sokolovně v Uh. Hradišti od 8. do 12. hod. Zastoupeny byly jednoty: Uh. Brod (32), Bzenec (5), Uh. Hradiště (16), Kyjov (20), Malenovice (1), Mladotice-Slavičín (1). Byla to první přehlídka našich pěvců; ukázalo se zde, co velkého bylo by lze společnou a svornou prací vykonati. Mnozí, kteří doma pracují v malých a těžkých poměrech, rozjížděli se ze zkoušky plni nadšení s úmyslem, že teď teprve doma zaberou a strhnou do práce ty ostatní liknavé a malověrné. Tím bylo dosaženo nejhlavnějšího účelu první naší zkoušky. Do druhé zkoušky 10. ledna přijďte všichni dobře připraveni! Nebudete zdržovati jiných a sami budete mítí požitek i radost z dobrého průběhu zkoušky. Program zkoušky je tento: 1. K. Pospíšil, Náš cíl, 2. J. B. Foerster, Sv. Václav, Účet, Velké, širé. 3. Smetana, Rolnická, Věno. 4. Křížkovský, Odvedeného prosba. 5. Nešvera, Moravě. 6. Novák, Kyjov. Mimo to navčíte ještě: Fiala: Vlasti stráž, Pokorný: Tancuj, vykrúcaj a Sadaj slinko, Polášek: Ej, dolina. — Nazdar!

Sokolské písemnictví.

„O sokolství a Sokolstvu“ je název pěkné a cenné brožurky, jež obsahuje v otázkách a odpovědích výklad zásad sokolských a sokolského zřízení. Právě vychází v druhém vydání (5-10 tisíc). Stran 25, cena 2 Kč, jednotlivě poštou 2-20 Kč. Nakladatel: Moravský legionář v Brně, Klácelova 10. První vydání (5.000) bylo v jednom měsíci úplně rozebráno. Největší počet

odebraly sokolské jednoty, které tuto brožuru po vzoru Sok. župy Jana Máchala z Brna dávají všem svým členům nově přistupujícím. Aby mohly i ty nejhudší jednoty zavést a rozšířit naši brožuru, nabízí nakladatelství hromadný odběr, při kterém je ochotno brožuru poslati vyplaceně za těchto podmínek:

10	výtisků za	16 Kč
25	" "	35 Kč
50	" "	65 Kč
100	" "	120 Kč
250	" "	280 Kč

Navrhnete ve výboru své jednoty, aby jí jednota objednala. — Objednávku řiďte přímo na nakladatelství „Moravský legionář“ v Brně.

Sborník Sokolský za rok 1932. Vydavatelstvo tohoto oblíbeného sokolského kalendáře oznamuje všem věrným dosavadním a novým odběratelům, kteří mají zájem o náš 49. ročník, že jest již v tisku a bude zajisté včas vydán. Vedle článku sokolského obsahu bude také obsahovati několik životopisných črt o našich vynikajících pracovnících a dále podrobný seznam číovníků všech sokolských žup. Žádáme správy žup, aby neopomenuly ihned zaslat řádně vyplněný dotazník, a to obratem, aby vydáním se neopozdilo. 11. část S.S. vydána bude opětně po valných hromadách jednot. Neopomeňte dočvilně zaslati i tento dotazník, který bude přiložen k výtisku, ježž dostanete.

Knihy družstev, vydané Sborníkem sokol., jest v každém ohledu nejlepší záznamná kniha pro všechnu činnost jednot, zvláště pro zjištění pravidelné návštěvy všech složek cvičících. Kniha jest vázána, tabulkové sazby v rozměrech pro určitý počet družstev a vytrvá plně tři roky. Neopomeňte proto při objednávce oznámiti počet družstev a objednejte ještě před Novým rokem.

Josef Kudela: „Tyrš a Masaryk“. Vydal Mor. legionář v Brně. — Cena 2 Kč. Pro Sokolstvo, jež tolik vykonalo v přípravě našeho osvobození i v našem boji za svobodu, nezbytně se stává otázka, jaký je myšlenkový poměr mezi jeho zakladatelem a mezi prvním prezidentem obnoveného státu. Probrav stručně jejich životy a srovnav jejich názory, uzavírá autor, že pracovali za různých poměrů a často vycházeli z odlišných předpokladů, avšak národní program formulovali shodně nejen v hlavních zásadách, nýbrž nezdídká i v zásadních podrobnostech. Je to knížka poučná a nabádavá.

Předzvěst sokolských dnů. Jako jedna z prvních předzvěstí slavných sokolských dnů příštího roku a jako zajisté vítané trvale obohacení písňového pokladu našich mužských pěveckých kroužků a vůbec přátel sokolského zpěvu, vyšly právě u Mojžíra Urbánka v Praze II., Mozarteum, v 3. sešitě sbírky „Lukes“ (ježž 1. sešit tvoří slavná trojice sokolských písní: Hanfova „Hoj vzhůru, čtyř sokolů“, Kmochova „Za praporem sokolím“, Urbánkova „Rovnost — volnost — bratrství“) v pěkné a příručné grafické úpravě Průmyslové tiskárny „Tři sokolské pochodové písně“, jejichž slova i hudbu složil Jaromír Fiala. Cena 4 Kč. Jejich sokolská křepkosta a vzlet v melodii a rytmu uplatní se i při hromadném unisonu; sborově jsou posazeny zcela přístupně, ale přece tak, aby si jednotlivé hlasy též zazpívaly (proto pohyby vnějších hlasů v č. 1., přenesení melodie z 1. tenoru do 1. basu v č. 2., vystřídání 2. basu a 1. tenoru v č. 3.), tu také vznikne i harmonická lapidárnost (tak zvl. střední díl č. 1.). Třebaže hlasové požadavky jsou skromné (nápěv nepřesahuje rozsah nony, 2. bas nejde pod F, 1. tenor nejde nad A, ale i tuto mez možno po případě o celý tón snížit). A texty — ježž se tvořily současně s hudbou — jsou svým obsahem plny toho, čím žije srdce každého dobrého Čecha a Sokola. Naznačují to s dostatek samy nadpisy: Vlasti stráž, Dále vpřed, Rovnost — volnost — bratrství; jistě přispějí svou prostou a výraznou dikcí k rozšíření a oblíbě těchto upřímně miněných a poctivě citěných sokolských písní.

Doslovem k letošnímu ročníku Věstníku.

Posílaje poslední číslo Věstníku našim jednotám a pobočkám, děkuji všem bratřím a sestrám zpravodujům za jejich pomoc při shánění látky pro Věstník. Děkuji členům župního předsednictva i redakčního kroužku i všem těm, kteří přispěli jakýmkoliv způsobem na zvelebení našeho župního tisku. Titulní list a přehled všech článků a zpráv bude uveřejněn dodatečně v prvním čísle nového ročníku.

Pro příští rok, rok Tyršův a IX. sletu všesokolského, čekají i náš župní věstník práce nemalé. Proto žádám všechny dosavadní přátele našeho Věstníku, aby ve své snaze, přispěli Věstníku, neochabovali, ty pak, kteří dosud zapomínali na Věstník, vyzývám k účinné spolupráci.

Redakční kruh Věstníku se souhlasem předsednictva sokolské župy Komenského rozhodl se posunouti uzávěrku Věstníku ze 20. již na 10 každého měsíce, aby Věstník dostal se do rukou našich čtenářů a čtenářek dříve než dosud.

Dále předsednictvo sokolské župy Komenského přijalo návrh, aby všichni členové výboru v jednotách i pobočkách byli odběrateli Věstníku a tím uvědomováni o všem, co se v župě i jednotách děje. Bude to jistě na prospěch sokolské práce v župě, když všichni činníci jednot a poboček budou vědět o sokolském životě u nás. Župní předsednictvo chystá tento návrh pro valnou hromadu.

První číslo nového ročníku bude slavnostní, jsouc věnováno Tyršovi a všemu tomu, co s jeho osobností a dílem souvisí. Ježto bude dáno do tisku již 10 ledna, žádám bratry i sestry novináře, aby do té doby poslali mně záznamy o odběru Věstníku. Bylo by jistě radostí všech, kdyby odběr Věstníku v roce tak významném byl dvojnásobný než dosud. Vždyť těch 8 Kč ročně může každá sokolská rodina nebo jednotlivec věnovat na svůj župní tisk.

S přáním příjemných svátků vánočních a největších úspěchů v práci sokolské v příštím roce jsem

Ant. Konečný.

Obsah fidi redakční kruh. — Redakční závěrka 20. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

**Tělocvičny a hřiště zařizuje,
vešk. tělocvič. nářadí dodává**

**J. HUIŇÁK A SYNOVÉ,
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.**

**Ceníky, návrhy a rozpočty
zdarma. — Za vše záruka!**

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

O návštěvu prosí

JAN HOLUB, restaurátér.

pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

PLESOVÉ POZVÁNKY

objednejte jen v knihtiskárně

Karla Hylského v Uh. Hradišti

Mariánské náměstí. - Telefon 142.

K maškarním plesům papírové čepice a předměty k ozdobě sálu.

Zařizování jevišť

malbu dekorací

v prvotřídním moderním provedení.

Akad. malíř L. MOUCHA

ČAKOVICE U PRAHY.

Filiální závod v Uh. Brodě č. 156.

Opravy jeviště. — Oferty a porady na požádání.

SOKOL BEZ KROJE JAKO PTÁK BEZ PEŘÍ.

Vzorné slavnostní kroje - cvičební úbory
pro členstvo - dorost - žactvo přesně
dle předpisu Č. O. S. dodává odborný
závod sokolský

Fach-Front-Praha
II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-7-3

Vyžádejte si zdarma ilustrovaný ceník!

ADAM PRAHA
KUNITICE

Výhodné placení.

Bezpečné
elegantní
tělocvičné
nářadí

s 5letou zárukou.

Vedoucí cenou a jakostí.

ZUBY opravuje, nové
zhotoví zlaté
chrupy i plomby ZUBNÍ TECHNIK

BR. STÁŇA INDRÁK,
UH. HRADIŠTĚ

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.